

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ВИШИ СУД У БЕОГРАДУ
ОДЕЉЕЊЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
Посл. бр. К-По₂ 48/2010

ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА

Са главног претреса од 27.новембра 2013. године

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Седите, добар дан.

Да констатујемо да су ту:

- заменик тужиоца за ратне злочине Драгољуб Станковић,
- затим пуномоћници Чукановић и Радоњићи,
- браниоци Крстић, Палибрк, Брадић, Стругар, Шћепановић, Петронијевић и Бобот.

Значи Стругар мења Борковића.

АДВ. ВУЧИЋ ШЋЕПАНОВИЋ: Адвокат Шћепановић мења Ђорђевића и Перовића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Перовића.

Значи Шћепановић Перовића и Ђорђевића. И?

АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: Адвокат Драган Палибрк, ја ћу мењати колегу Огњена Радића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Затим оптужени Николић, Поповић, Сокић, Момић, Мишић, Миладиновић, Богићевић, Кастратовић, Корићанин, Булатовић и Брновић.

Ја се извињавам због онакве реакције јуче на господина Брновића који је како се то се то некада књижевно говорило „био прави позер“.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

да се претрес одржи.

Позива се сведокиња Ганимете Никчи.

Дакле, за данас је позвана и дошла је Ганимете Никчи и да констатујем, позовите Ганимете Никчи и да,

констатујем да је ту Еда Радоман Перковић и да је претходно, а према решењу од јуче преглед ради оцене душевне развијености у време догађаја о

коме сведочи обавила према мојим информацијама само Ана Најман па позовите и њу.

АДВ. КРСТО БОБОТ: Судија ако дозволите пре него што почне сведок, само једана молба, ја имам у 11,15 неко рочиште за условни отпуст у истој згради па ако не буде паузе пре тога само да ме пустите на 15-так минута, вратићу се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да

Констатујем заправо да још увек није завршен преглед и разговор са Ганимете Никчи, па онда само да позовем оптуженог Топлицу Миладиновића због тога се опозива ово решење привремено и позива се оптужени Топлица Миладиновић да на картама о којима је говорио покаже, изволите, да нам покаже зону одговорности онако како се изјашњавао у допуни одбране.

Добар дан.

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте погледали ове карте које имамо у предмету.

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Да, погледао сам јутрос.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли Вам познато нешто, јесте имали прилику раније да видите те карте.

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Ја сам погледао празне карте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, да ли сте имали прилике да видите оно када сте разгледали списе.

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Раније јесам, гледао сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте, а да ли сте имали прилике тамо да их видите када сте били у Пећи 1999. године, неко од тих?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли можете на некој онда да нам покажете?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Ја могу да покажем, али ја ову карту што сам гледао јутрос то је била празна карта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па неке карте сте одвојили овде.

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Одвојио сам зато што су то карте које....

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево изволите, шта ћете ту да нам покажете. Добро, јел сте видели тамо да има неких на којима је зона одговорности разних јединица полиције, па 125. јесте видели све те карте, све што постоји у списима, ми смо све карте издвојили и то Вас је чекало.

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Да, то сам раније гледао, али ја сам јутрос добио само ово што сам издвојио, ја сам то на основу тога што је то значи на тим картама је то подручје где је...

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте издвојили то да би нам овде на претресу објаснили.

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Јесте. Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е добро. Значи видели сте и оне друге карте, све што је у предмету.

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Овде нема ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можда нису све корисне за Вашу одбрану, знате.

Добро, за овим оптужени наводи да је прегледао карте, и да сада је одабрао две које ће да покаже овде на претресу.

Како се зову те карте?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Ово су карте Пећ 4/1 и Пећ 4/2.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Подзнак је Пећ и Ђураковце.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро и кажите нам онда.

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Ја на њима, овде на овим картама, значи ова је размера 25000 значи испред себе видим град Пећ са околином.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, је ли можете ту да нам означите зону одговорности, зато сте тражили карте, знате.

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Да, ја могу да то означим у смислу тога што би одмах једну ствар рекао да је зона одговорности није то универзално да кажем израз, зона одговорности постоји зона одговорности административна у току значи пре рата, затим постоји зона размештаја и употребе јединице, значи то је војна терминологија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а о којој сте Ви зони одговорности говорили када сте износили одбрану?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Ја сам причао не о зони одговорности него о зони буквално то је зона размештаја, значи и употребе о томе јер тај термин мислим није то исто ко оно што је раније било оно чишћење, мислим то нису војне терминологије, е ја могу да покажем сад овде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Значи где је моја јединица била, о задацима сам причао ако треба и то ћу да кажем опет.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ту сте, тражили сте карте да покажете, јесте имали неке посебне идеје браниоче да ли да он то покаже преко документ камере или на који начин.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Судија ја бих молио јако се лоше чује. Ја Вас једва чујем, извињавам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажем да ли да покаже преко документ камере или како?

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Па не знам можда би евентуално треба да описује ако има овде уписаних термина, кота или нечега чиме би могло да се уради.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е па може и тако.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Мој предлог је био да он ово ван претреса, дакле да не бисмо губили време на овај начин, да му се или копија карте или ове две карте ставе да он уцрта на њима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Ове две зоне, зоне размештаја или како он каже уместо зоне одговорности ова два термина, да он уцрта ту линију или обележи тачке коте на којима се налази јер овако ћемо изгубити силно време.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, је ли то могуће тако, ја не знам да ли је технички....

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Мислим да је то једноставније да се уради.

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Ја то могу да урадим да ми дате некакав рецимо временски рок да то урадим и да доставим рецимо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које време да вам дамо?

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Ево данас му дајте карте да до сутра то уради судија.

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Па знате како, ево рецимо сутра што каже немам ја код себе прибор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да видимо ја не знам да ли то може да се умањује и да се копира, знате.

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Па нема потребе ово је оригинал.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је оригинал, да.

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Да, ово је типична војничка карта.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Ми обичном оловком предлажемо да би могло да се евентуално у две боје уколико није.

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: У две боје или три.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта у две или три боје?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Па зато што ознака војних значи распореда, дејстава, активности и тако даље није све у једној боји, него је у различитим бојама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, али нас интересује та територија разумете.

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Па да, то је то. Ја могу и буквално да нацртам овако територију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, онда ћемо да видимо да ли то може да се копира умањено или да се копира овако у овом формату, па ћу Вас обавестити након паузе.

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Само би једну примедбу дао у вези карте, сада већ видим да је карта веома стара, ова карта не одговара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви се сећате овде када је био из Војно географског завода онај сведок, да је он објаснио да су то те карте које имају, то је ВБА доставила, из Министарства одбране је одређено.

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Имају они новије карте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Ја претпостављам да они имају новије карте јер и ја сам имао новију карту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Ово је стара карта, овде рецимо нема пут за Приштину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли она употребљива или није онда?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Па за нешто јесте, за нешто није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Онда ћемо да видимо да ли то некако може да се копира или ћете ту онда ако не може да означаваате ту на тој карти.

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: С обзиром да се ради о мојој одбрани ја ћу ако треба ја ћу то да нацртам и још неке детаље мислим, да додам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Важи, онда оставите то да видимо прво да ли може да се то копира и да се умањи и тако даље. Кажите тужиоче.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ако дозволите, сада се појављује једно претходно питање, окривљени је употребио термин зона размештаја, на прошлом претресу је рекао зона одговорности, и сада би требало рашчистити и моје би питање у том правцу према оптуженом било шта значи зона одговорности а шта значи зона размештаја у војно техничком смислу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Је ли могу да одговорим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Па зона одговорности то је један општи термин, уопштени термин, значи важио је рецимо за мирнодопско може да буде и из рата, али то је један општи термин, ово је већ нешто усмерено у конкретно рецимо за јединицу, ангажман јединице, значи постоји разлика између мирнодопског и ратног овај терминологије, апсолутно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, али ми причамо сада о рату знате.

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Е.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте били командант 177. у рату.

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли тако?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па о томе причамо, Ви сте о тој зони одговорности причали у понедељак.

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Чим је зона размештаја то аутоматски моја одговорност према тој.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У чему је разлика између термина зона одговорности и зона размештаја, то Вас пита тужилац.

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: То су повезане ствари, мислим да су повезане.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, у чему је разлика?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Па зона одговорности може да буде уопштено, може да буде одговоран где ће да буде мобилизација, где ће, то је нешто у мирнодопским условима, значи може где ће да буде мобилизација, где ће да буде вежба, где ће да буде обука нека и тако даље, значи и ту се одређује рецимо и зона, овај конкретно место где се ситуација одвија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: А већ у рату је то специфично и ограничено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И како се, и шта је зона размештаја?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Зона размештаја рецимо јесте после мобилизације где треба људство да се, одређена јединица, мања већа и тако даље, да буде, да се окупи да кажем тај израз, да се построји.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И о чему сте ви причали у понедељак, зашто, због чега сте тражили карте?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: У понедељак? У понедељак сам рекао зато што видим тамо да се помиње моја одговорност рецимо на рецимо примера ради сада новом оптужницом и на Љубенић, значи то једноставно нема везе са, чак и мирнодопском колико то, а за ратну поготово, па и ова друга значи односно она прва што сам био оптужен за Ћушку и оно остало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Вратите се онда на место. Кажите, не мора да нам покаже то на карти да видимо да ли може карта, да сада саслушамо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Није разјаснио ова два термина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, да завршимо са овим, са сведоком па ће.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Значи прекинули сте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, па ћемо да прекинемо да видимо да ли може ова карта да се копира и то ћемо одмах да видимо да ли може да се копира и да се умањи да буде толика, ако може може, ако не касније ћемо одредити паузу и онда ћете то да уцртавате.

За овим се налаже да ИТ одељење овога суда провери да ли је могуће да се фотокопира ова карта, односно ове две карте или да се фотокопирају умањене, па ће затим оптужени да настави изношење одбране и да уцрта у ту карту одређене ствари које је износио у допуни одбране.

Вратите се молим Вас на место, па ћемо да видимо шта је са овим картама.

За овим се констатује да је у судницу ушла судски вештак Ана Најман, психолог која је обавила разговор са оштећеном Ганимете Никчи, **па суд доноси**

Р Е Ш Е Њ Е

да се испита Ана Најман и да се изјасни о томе да ли је поступла по наредби суда сама или са неким од лекара и какав је налаз.

Изволите, како год Вам је угодно, можете тамо, можете ту.

Ана Најман, са подацима као у списку сталних судских вештака, суд је потсећа на заклетву коју је положила па исказује:

Судски вештак АНА НАЈМАН: Ја сам обавила разговор са Ганимете Никчи уз помоћ преводиоца за албански језик и добила сам податке да је она рођена 04.09.1985. године, сада је стара 28 година, живи у Белгији у Лијежу где има статус азиланта и похађа, живи самостално, сама у стану и похађа учење француског језика што јој је обезбедила држава. Везано за њене личне податке она саопштава да је отац бавио се пословима сече дрва у шуми пре него што је убијен, мајка јој је била домаћица и имала је 4 брата од којих је један касније погинуо, и три сестре. Значи сада актуелно има три брата и три сестре она је

четврта по реду рођења. За свој неки ранији развој каже да није било никаквих проблема, да је у школу пошла са седам година, морам само га погледам у Ћушки, и да је тамо завршила осми разред са добрим успехом, није понављала, није имала неких негативних оцена и после тога је уписала средњу техничку школу у Пећи где је путовала и то је успела да заврши. Наводно је средњу како она каже завршила са врло добрим успехом и око две године после завршене средње школе боравила је у кући, тамо где су живели и остали чланови њене породице. Она је сада неудата и нема децу. Каже да је имала једну емотивну везу, али да се то све завршило. У Белгији живи око годину и по дана. Наводи да је имала једном приликом неки напад срца који није успела баш употпуности да ми објасни, ја сам мислила да ли је то, поставила сам јој питање да ли то није било нешто везано за неку панику, она каже не, не доктор је рекао да је то баш било везано за срце, али нисмо дошли до неког посебног сазнања како је то било. Наводи да је губитак родитеља и касније брата веома тешко емотивно преживела и да је одлазила код психијатра.

Оно што је захтевало једну посебну обзирност током мог данашњег рада са њом то је сазнање да је она имала три покушаја суицида, један покушај суицида је био две године после погибије родитеља како она наводи таблетама и после тога је била превежена у болницу на испирање, други је био када је брат умро и то отприлике одређује на пет година од смрти родитеља, тада је попила „доместос“ и такође је ишла на испирање и трећи покушај је имала годину дана после овог другог покушаја када је попила поново „варикину“ и поново се исти поступак поновио. Оно што је мени било питање и ту сам покушавала да добијем одговор, да ли су се завршавали ови медицински третмани само на том испирању или је била упућивана на третман код психијатра, она каже не, ни после једног покушаја она није била упућена на третман код психијатра, значи то се само завршавало на томе. Њен одлазак у Белгију она мотивише тиме да више није могла да остане у тој средини, а да јој тамо живи једна сестра и да је она из тог разлога се одлучила и отишла тамо. Она је у Белгији потражила психијатријску помоћ и има терапију од чега наводи да пије „ксанакс“, „лексилијум“ и још један лек за који није могла да се сети како се зове, ја сам претпоставила и сада претпостављам да је то нешто везано за њену промену расположења пошто наводи да јој се и у Белгији тако мењају расположења, час је у добром стању, час је тужна, час је у мало бољем стању и тако. Током овог испитивања када смо дотакли питање ово о коме сада ја говорим и ове догађаје губитка родитеља и брата, и њеног покушаја суицида, значи све трауматичне догађаје које сам морала да питам наравно, она је плакала.

Ја сам из тог разлога и дала јој један пројективни тест који се зове „роша“ да би видела и проценила какво је њено садашње стање, наравно ту нисам нашла ништа што би указивало на постојање неке патологије, она јесте једна анксиозно депресивна структура, психомоторно успоренија, са веома ниским самоцењењем и самовредновањем, са једном тенденцијом ка депресивном реаговању, међутим које нема психотичан квалитет. То је више везано за стресне ситуације и реактивног је типа. Њени интелектуални потенцијали су солидни, на нивоу једног солидног просека и нисам нашла да постоје неки показатељи који би

указивали на постојање когнитивног оштећења. Њено сећање и репродуковање и сама комуникација са њом се одвијала, сем овога што сам навела изузимајући, али и то је било врло кратког трајања и није ометало комуникацију, мислим на ове сузе, је било крајње адекватно.

С обзиром да је мој задатак био да проценим степен њене опште душевне развијености у време које се односи на критични догађај када је она како наводи имала око 13 година, ја процењујем да је степен њене опште душевне развијености у то време није одступао од њеног календарског узраста, да је она функционисала у складу у социјалном и емоционалном смислу, у складу са својим годинама интелектуалним, емоционалним и социјалним потенцијалима. Сви стресни догађаји су се десили после тог критичног догађаја и значи ови стресни догађаји и ово што сам сада наводио у смислу терапије њеног психолошког стања су накнадно настали и нису били у време тог критичног догађаја. То би било након овог мог данашњег испитивања психолошког све што би у овом тренутку ја могла да саопштим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала. Да Вас питам, када она издваја те догађаје који су за њу стресни у свом животу, па онда каже да је то смрт родитеља, па затим смрт брата, неких пет година и тако даље, да ли она издваја и догађај који се њој лично догодио тада 1999. године када су јој родитељи настрадали?

Судски вештак АНА НАЈМАН: Ја сам њу питала који су били ако може да одреди неки битни разлози ових њених покушаја суицида, она је мени децидирано рекла три разлога и то овим редоследом „то је оно што сам ја преживела“, под два „смрт родитеља“ и три „смрт брата“.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Значи то што је она доживела.

Судски вештак АНА НАЈМАН: Ево тако је она мени, ја сам то тако и записала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У смислу, а да ли је то она извела у смислу то што је она доживела тада током бомбардовања, можда у неком периоду о коме ми сада овде расправљамо и за који судимо или иначе нешто што јој се догодило то што се када кажете то што се мени догодило можда нека љубавна афера или тако нешто?

Судски вештак АНА НАЈМАН: Не, она је имала ту љубавну везу касније у каснијим годинама, то не везује за емотивну везу, него управо за ово, ја сам је питала и на околност њеног актуелног сведочења, могућности како се она сада осећа, она је рекла тако, осећа се пристојно, пристојно добро и да је спремна да сведочи без обзира на евентуалне непријатности које ће можда да доживи и емоционално, мислим на емоционалне природе наравно и она је то тако и разумела, тако да није показивала ту неки степен колебљивости или несигурности у смислу да не би желела да сведочи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И још да Вас питам да ли када се ради тај тест или у току разговора, да ли сте код ње видели неку од карактеристика као што је склоност ка манипулацији или осветољубивост?

Судски вештак АНА НАЈМАН: Не, не. Ништа од свега тога, као што сам и навела, на самом почетку моја јесте процена да је она једна анксиозно депресивна структура личности и тако пасивних црта, одрасла у једној многобројној традиционалној породици, не бих ту окарактерисала и ништа то нисам нашла у

смислу неке конфабулације, манипулације и свега осталог зато што је она више некако фокусирана на нека своја осећања и своје садашње психолошко стање, а не у смислу да је негативно усмерена на друге особе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И још ми кажите ти лекови које узима да ли они можда некако компромитују способност да сведочи, које сте прочитали?

Судски вештак АНА НАЈМАН: Јесте, она, ја сам је то питала она узима те лекове 6 месеци и наводи да се од њих много боље осећа и да је њено расположење много стабилније и да је та госпођа психијатар која је води у Белгији рекла и она одлази код ње на контролу, да ће у зависности од побољшања њеног стања и укидати ту терапију из чега сам ја закључила да као што сам и рекла ту нема неког психотичног потенцијала да ће у смислу бити то неког трајног деловања, него је то везано за превазилажење тог њеног емоционалног стања и доживљених догађаја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле она је тада имала 14 година, значи још увек није напунила 14, је ли `85-то годиште?

Судски вештак АНА НАЈМАН: Она је рођена 04. септембра 1985.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи тада у септембру је тек пунила 14 година, 13 година.

Судски вештак АНА НАЈМАН: Јесте, јесте она каже да је имала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Способност за памћење каква је?

Судски вештак АНА НАЈМАН: Она и сада, она каже да се свега сећа, ја сам је то питала, а она је рекла да се свега сећа и да се то њој урезало у сећање, ја наравно везано за неки критични догађај нити сам је питала, наравно нисмо разговарале, него смо уопштено разговарали везано за то колико је то, колико она је уопште перципирала те све догађаје и она је ту показала неку врсту сигурности и одлучности да јесте, е сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли има питања?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Има само, кажете, дефинишете догађај, ја сам разумео да је то нешто стресно који је она преживела 1999. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, није рекла 1999. госпођа Најман није рекла 1999. рекла је прво оно што се мени догодило, смрт родитеља и смрт брата.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, оно што се њој догодило, како Ви дефинишете сада то емоционално стање, како да ли је то што је она доживела емоционално тежак доживљај, негативан, позитиван доживљај, ако можете да се изјасните у том смислу?

Судски вештак АНА НАЈМАН: Па имајући у виду каснији след догађаја њених животних, ово што сам све наводила очигледна је претпоставка да су то били негативни догађаји јер је она после тога имала покушај суицида, после тога је имала лечење које још увек траје, значи то је нешто што се десило после тога, она је пре тога функционисала сасвим адекватно и нормално, бар по оној причи коју је она мени наводила и што сам ја проценила јер то је било једно уобичајено функционисање за ту средину колико сам ја успела да проценим.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли можете да ми кажете какво је памћење код човека када тако нешто доживи као што је она доживела?

Судски вештак АНА НАЈМАН: То Вам је уопштено питање, то су индивидуалне разлике, памћење може да буде различито, може да се не сећа, може да потискује, може да додаје, може да буде блокиран, значи то су различита реаговања. Ја не могу да Вам одговорим конкретно како је њено памћење јер ми о конкретном догађају нисмо разговарали, мени то није био задатак, мени је био задатак да проценим степен опште душевне развијености у време када је она, када се овај критични догађај дешавао. Ја сам само процењивала њено сада памћење није компромитовано, она нема когнитивних дефицита, значи у том смислу, значи за очекивање је да и тада је могла то све да перципира како и она сад каже „ја се тога свега јасно сећам“, значи ту ништа више.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Иначе, кад је памћење нечег емотивног и негативног, како Ви кажете, да ли је памћење тих ствари лакше, боље или теже?

ВЕШТАК АНА НАЈМАН: То је опет у зависности од тих индивидуалних разлика. Ја сад то не могу да Вам уопштено одговорим, мислим ово је Ваше уопштено питање, оно може бити лакше и теже и компромитовано неким другим факторима емоционалним, али очигледна ствар да се она држи тог сећања свог и она га има. Тај трауматични догађај сигурно, ја претпостављам да ћете то и видети ви током њеног сведочења, ово је само моја претпоставка, имајући у виду кад смо се ми дотакли тог времена и тога да је она почела да плаче, значи да ће она имати једну емотивну реакцију приликом тог сећања, значи то би био један од одговора на ово Ваше питање. Она ће сигурно имати емотивну реакцију.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Колико је сад то нешто непријатно и негативно искуство, ако се везује за неку личност, какво би било памћење у односу на ту личност која проузрокује тако нешто?

ВЕШТАК АНА НАЈМАН: Ово нисам разумела на коју личност?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знам, ево сад ће тужилац да објасни.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ако је везано за неког учиниоца који је проузроковао то нешто непријатно, како она памти сад то?

ВЕШТАК АНА НАЈМАН: Па знате шта, ја бих морала, ја на ово питање не могу да одговорим, ја бих морала да слушам њено сведочење везано за те догађаје и да након тог сведочења дам неку процену или да бар прочитам транскрипте па да након тога дам неку процену, јер ја сад не могу да претпоставим какво ће бити њено памћење у односу на неког конкретног починиоца. Значи, моја је претпоставка, мој је закључак да она сада нема никаквих когнитивних оштећења и да је њено памћење очувано, њена репродукција такође, али ми ћемо то видети на самом сведочењу. Значи, ја не бих могла да одговорим на овом нивоу претпоставке, јер то превазилази.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Довољно сте јасни били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, шта пита тужилац ако ја схватам, да ли ти негативни догађаји нужно компромитују памћење или не?

ВЕШТАК АНА НАЈМАН: Индивидуална разлика.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није нужно да компромитује?

ВЕШТАК АНА НАЈМАН: Није нужно, не, индивидуална је разлика свих нас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имају браниоци питања? Нема нико од бранилаца. Пуномоћници не. Неко од оптужених? Не. Добро, то је то. Ја се Вама захваљујем

што сте дошли, молим Вас да још да ми кажете др Мандић није дошао, ми смо разговарали, ја сам га обавестила ако он може да дође, ако не може да евентуално пошаље неког од колега с којима ради, који би могао да замени. Да ли је било нужно да овом прегледу присуствује, вештачењу присуствује психијатар, посебно због овог суицида о коме причате?

ВЕШТАК АНА НАЈМАН: Ја морам да вам кажем да тек након овог сведочења њеног који претпостављам да ће да уследи би можда било упутно да и психијатар њу прегледа и да да процену, али уколико то буде онако како ја очекујем да ће да буде онда није нужно, јесте није нужно, јер ми овде не процењујемо нити њену урачунљивост, нити, јесте способност сведочења али уколико се она покаже да она не може да сведочи и ако дође до неког краха.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Њена душевна развијеност у то доба знате.

ВЕШТАК АНА НАЈМАН: Наравно, у том случају мора психијатар. Јесте, јер то би била развијеност.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је практично психолог.

ВЕШТАК АНА НАЈМАН: То смо завршили, јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То смо завршили.

ВЕШТАК АНА НАЈМАН: Али уколико би дошло до неког њеног слома емоционалног током сведочења онда је то у питању процесна њена даља способност, то јесте из домена психијатрије и онда би требао да се укључи обавезно психијатар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала Вам што сте дошли, што смо то овако завршили. Трошковник за долазак и за ово вештачење доставите онда писмено, је ли тако? може.

За овим након што је вештак завршила и обавештава суд да ће трошковник да достави накнадно писменим путем, позива се оштећена Ганимета Никчи.

Констатујем да је ту дошла данас Еда Радоман Перковић и да вас обавестим преводилац Гани Морина ме је обавестио јуче да је данас спречен, он није знао да ће оштећена Ганимете Никчи да дође данас, па је преузео неке друге обавезе, тако да молим вас да постављање питања и све остало иде мало спорије зато што је ту један преводилац.

СВЕДОК ГАНИМЕТЕ НИКЧИ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан. Ганимете Никчи? Да ли чујете превод? Да ли чујете превод добро?

СВЕДОК ГАНИМЕТЕ НИКЧИ: Да, да, чујемо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Узећемо прво ваше личне податке. Реците име Вашег оца?

СВЕДОК ГАНИМЕТЕ НИКЧИ: Име оца Весел.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте и где рођени?

СВЕДОК ГАНИМЕТЕ НИКЧИ: 04.09.1985. године у Пављану.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми Ваше занимање?

СВЕДОК ГАНИМЕТЕ НИКЧИ: Јошувек не радим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваше пребивалиште у Белгији?

СВЕДОК ГАНИМЕТЕ НИКЧИ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми смо Вас позвали данас као сведока. Као сведок дужни сте да говорите истину, давање лажног исказа је кривично дело, приликом давања одговора на питања можете да ускратите одговор, односно не морате одговарати на питања која би Вас и Вама блиске сроднике изложила тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу. То је упозорење. Да ли разумете то?

СВЕДОК ГАНИМЕТЕ НИКЧИ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Такође, то Вам ја сада кажем, уколико се будете уморили, јер сте претходно имали разговор и са психологом, Ви сигнализирајте па ћемо да направимо паузу. Пре давања исказа се полаже заклетва, па Вас молим да понављате за мном. Заклињем се.

СВЕДОК ГАНИМЕТЕ НИКЧИ: Заклињем се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ћу о свему.

СВЕДОК ГАНИМЕТЕ НИКЧИ: Да ћу о свему.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што пред судом будем питана.

СВЕДОК ГАНИМЕТЕ НИКЧИ: Што пред судом будем питана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Говорити само истину.

СВЕДОК ГАНИМЕТЕ НИКЧИ: Говорити само истину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да ништа од онога што ми је познато.

СВЕДОК ГАНИМЕТЕ НИКЧИ: И да ништа од онога што ми је познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нећу прећутати.

СВЕДОК ГАНИМЕТЕ НИКЧИ: Нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми овде судимо о догађају који се догодио у Вашем селу за време бомбардовања 1999. године. Да ли познајете неког од оних људи који су наведени у Вашем позиву, да ли су Вам позната нека имена?

СВЕДОК ГАНИМЕТЕ НИКЧИ: Познајем, могу да кажем да познајем, али знате како имена им не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рећи ћете нам где сте живели 1999. године, где Вас је затекло бомбардовање, да ли сте ишли у школу, да ли је школа престала, с ким сте живели, колико сте тада имали година, који сте били разред и како се одвијао Ваш живот током бомбардовања и да ли се нешто догодило Вама и Вашој породици?

СВЕДОК ГАНИМЕТЕ НИКЧИ: 1999. године сам била у седмом разреду, али нисам у том тренутку, у том тренутку нисам ишла у школу зато што је школа била близу пута и с времена на време се пуцало у том правцу, тако да нисам ишла. Све време сам била у селу у Пављану. Када су ми убијени родитељи ја сам тог дана била ту, ухватили су ме Срби, тукли су ме војска дакле, до сутрадан нисам била са мојом породицом, била сам са мојим сестрама од стрица, са њиховом мајком која је после убијена, након тога сам се састала са браћом, сутрадан сам сазнала и да су ми родитељи убијени. Тог дана када су ме

ухватили, дакле војска кад ме ухватила затворила ме у кућу, односно припадници војске су ме затворили у кућу, тукли су ме и извињавам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми како су се звали Ваши родитељи?

СВЕДОК ГАНИМЕТЕ НИКЧИ: Весел Никчи и Џејране Никчи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А стрина?

СВЕДОК ГАНИМЕТЕ НИКЧИ: Хатице Никчи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како су се звале Ваше сестре од стрица?

СВЕДОК ГАНИМЕТЕ НИКЧИ: Ајете Никчи. Ја сам у ствари била сама са њом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са њом? Да ли знате можда датум када се догодило то да су Вам убијени родитељи?

СВЕДОК ГАНИМЕТЕ НИКЧИ: 14. маја 1999. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете ли да се сетите отприлике колико је било сати?

СВЕДОК ГАНИМЕТЕ НИКЧИ: Било је 11 сати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где је Ваша кућа у односу на пут главни?

СВЕДОК ГАНИМЕТЕ НИКЧИ: Одмах ту до главног пута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имамо овде у оптужници описано неку кућу извесног Џуфа. Ко је то?

СВЕДОК ГАНИМЕТЕ НИКЧИ: За време рата ми смо изашли из наше куће, напустили смо кућу и отишли смо у кућу Џуфе Гаши.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је име тачно?

СВЕДОК ГАНИМЕТЕ НИКЧИ: Зуфе, на албанском је слово „х“.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а где је та кућа у односу на Вашу кућу и у односу на пут?

СВЕДОК ГАНИМЕТЕ НИКЧИ: Ближе центру, односно унутар села, близу Бистрице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли то значи да је даље од пута и даље од Ваше куће?

СВЕДОК ГАНИМЕТЕ НИКЧИ: Да, тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ко је боравио у тој кући?

СВЕДОК ГАНИМЕТЕ НИКЧИ: Била је само та старица и ми који смо отишли тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: С ким сте Ви били?

СВЕДОК ГАНИМЕТЕ НИКЧИ: Мајка, отац, два брата, снаха, две снахе и деца њихова.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како се зову браћа од њихове жене?

СВЕДОК ГАНИМЕТЕ НИКЧИ: Рам Никчи, Сали Никчи, снаха Тоне Никчи, друга је Виолца Никчи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро и деца. Колико јеј било деце укупно?

СВЕДОК ГАНИМЕТЕ НИКЧИ: Троје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И колико су били стари?

СВЕДОК ГАНИМЕТЕ НИКЧИ: Један је имао 6, други 7, а најмлађе дете годину дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а где је била Ајете Никчи?

СВЕДОК ГАНИМЕТЕ НИКЧИ: И Ајета је била са нама заједно са њеном мајком Хатицом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. И Ви сте били у тој кући ујутри и шта се онда догодило или у 11 сати?

СВЕДОК ГАНИМЕТЕ НИКЧИ: Ми смо били дакле у тој кући, значи ми смо били у тој кући, речено нам је да је ушла војска у село, онда смо тата нам је рекао да треба да идемо према нашој кући тако да смо ми напустили ту кућу у којој смо боравили тренутно и онда смо отишли у нашу кућу која се налазила одмах поред пута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су Ваша браћа кренула са Вама или их је отац упутио негде на неко друго место?

СВЕДОК ГАНИМЕТЕ НИКЧИ: Не, они су се одвојили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су заједно отишли?

СВЕДОК ГАНИМЕТЕ НИКЧИ: Да, да заједно су отишли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате где су они отишли?

СВЕДОК ГАНИМЕТЕ НИКЧИ: То је село које је преко пута наше улице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је преко пута ове где сте ви или преко пута те где је ваша кућа?

СВЕДОК ГАНИМЕТЕ НИКЧИ: Мислим на нашу кућу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су Ваша браћа била наоружана или Ваш отац?

СВЕДОК ГАНИМЕТЕ НИКЧИ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте ишли до Ваше куће главним путем?

СВЕДОК ГАНИМЕТЕ НИКЧИ: Не, преко ливада тамо, преко њива, тако смо дошли до наше куће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ви сви који сте били ту осим Ваше браће сте отишли у ту кућу?

СВЕДОК ГАНИМЕТЕ НИКЧИ: Тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте видели војску тада?

СВЕДОК ГАНИМЕТЕ НИКЧИ: У том тренутку није било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да сачекате мало да чујемо.

СВЕДОК ГАНИМЕТЕ НИКЧИ: Када смо стигли до наше куће тата је рекао да ја и Ајета идемо да се вратимо у ону кућу у којој смо били до тог тренутка Туфе Гаши да узмемо дуван, односно његове цигарете и хлеб, односно храну. На том путу зауставила нас је војска и ја и сестра смо имале 100 долара, по 100 долара код себе, узела нам је војска и документа и кад су се приближиле кући чуле смо пуцње, али нисмо виделе маму и тату живе или мртве, значи уопште их нисмо виделе, али смо виделе да гори кућа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Само да питам колико је далеко то преко њива када се иде преко ливада, та Ваша кућа од Џуфине куће?

СВЕДОК ГАНИМЕТЕ НИКЧИ: 10 минута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А главним путем?

СВЕДОК ГАНИМЕТЕ НИКЧИ: Тим путем је ближе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Још ближе главним путем? А којим путем сте се Ви и Ајете враћали?

СВЕДОК ГАНИМЕТЕ НИКЧИ: Ми преко ливада тамо преко њива и тако су нас вратили у ствари.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко, војници?

СВЕДОК ГАНИМЕТЕ НИКЧИ: Да, војници.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је Ајета имала тада година?

СВЕДОК ГАНИМЕТЕ НИКЧИ: Ајета је тада имала 21 годину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Због чега сте вас две имале новац, где сте нашле тај новац? Да ли вам је дао неко, да ли сте нашле у тој кући?

СВЕДОК ГАНИМЕТЕ НИКЧИ: Знате како, дао нам је тата из разлога што кад год је војска неког заустављала, значи тражили су новац и злато, а ако неко каже да нема код себе новац или злато они су били у стању да натерају жене да се скидају све док не пронађу новац или злато, тако да нам је тата дао и рекао је ако се нешто деси да онда ми дамо новац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ја нисам баш разумела када вас је војска зауставила, када сте отишле до те куће да узмете ствари или када сте се враћале?

СВЕДОК ГАНИМЕТЕ НИКЧИ: Када смо се вратиле, значи до наше куће кад смо дошле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, ви сте прво дошли били сте у тој смештени, у тој кући Џуфе Гашија, па сте отишле до ваше куће, па вас је отац вратио, па сте ви узеле тамо дуван и ствари и храну и када сте се враћале ту вас је зауставила војска?

СВЕДОК ГАНИМЕТЕ НИКЧИ: Да, тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро и колико је било војника који су вас зауставили?

СВЕДОК ГАНИМЕТЕ НИКЧИ: Било је много, али један је имао мараму, био је висок, мршав, он ме је тукао, Ајету нису тукли, одвели нас у Туфину кућу, целим путем су нас тукли, Ајету уопште нису такли, значи нису ударили а мене јесу тукли су ме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А колико је то много војника, на пример 5, 10, 20?

СВЕДОК ГАНИМЕТЕ НИКЧИ: Више од 20.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли знате какве су униформе имали?

СВЕДОК ГАНИМЕТЕ НИКЧИ: Да, имали су, односно носили су униформе зелене униформе са неким жутим или браон линијама, а други су имали и плаве.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И плаве су имали?

СВЕДОК ГАНИМЕТЕ НИКЧИ: Да, била је у плавим униформама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А тај који вас је тукао у којој је униформи био?

СВЕДОК ГАНИМЕТЕ НИКЧИ: Он је носио униформу зелене боје са браон и жутим шарама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А какву је мараму имао и где је држао ту мараму?

СВЕДОК ГАНИМЕТЕ НИКЧИ: Имао је црвену мараму, носио је мараму црвене боје, били су по њој цветићи црне боје, а унутар тих цветића бела тачка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то показујете на главу, да ли је то имао везано око главе и како?

СВЕДОК ГАНИМЕТЕ НИКЧИ: Да, тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако да му се види лице око чела или тако што је покрио уста?

СВЕДОК ГАНИМЕТЕ НИКЧИ: Изнад чела овако. Имао је шаре, био је ишаран онако црне, на десном образу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли је он био црн или плав или какве пути је био?

СВЕДОК ГАНИМЕТЕ НИКЧИ: Рекла бих као плав али знам да је много, много био мршав и висок.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко вас је тукао и чиме?

СВЕДОК ГАНИМЕТЕ НИКЧИ: Ја сам кренула да бежим али кад сам видела да су зауставили Ајету изашао је овај, тукао ме је, бацио ме на земљу, онда су ме заједно са Ајетом одвели нас у Туфину кућу и целим путем су говорили „одвешћемо вас у касарну“ војске која се налазила у Пећи, јер тамо има жена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви тада изгледали као дете или сте већ били се развили као девојка? Да ли је било очигледно колико имате година или сте изгледали старије?

СВЕДОК ГАНИМЕТЕ НИКЧИ: Била сам развијенија за те године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли су вас доводили, чиме вас је ударао тај војник, да ли рукама, ногама, неким предметом?

СВЕДОК ГАНИМЕТЕ НИКЧИ: Рукама ме ударао, све време ме тукао рукама и по глави.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. И шта се онда догодило?

СВЕДОК ГАНИМЕТЕ НИКЧИ: Одвели нас тамо, тражили су пиштољ, ми нисмо знали ништа, ударили ме аутоматском пушком, пуцали су у мом правцу али ме није метак погодио, а то је било у ствари да нас заплаше, увели нас у кућу, испразнили су, односно претресли кућу, ништа нису нашли и рекли су Ајети да узме воду, требало је да иде у другу кућу јер у тој кући није било воде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а колико кад кажете „пуцали су, увели су нас“ колико је то војника, јел су сви, цела та група пошла или не?

СВЕДОК ГАНИМЕТЕ НИКЧИ: Не, само њих петорица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а да ли је међу њима тај са том црвеном марамом?

СВЕДОК ГАНИМЕТЕ НИКЧИ: Не, не, у том тренутку значи на почетку није био, касније је дошао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је касније дошао, ту док сте у том дворишту код Цуфе?

СВЕДОК ГАНИМЕТЕ НИКЧИ: Касније је дошао да, дошли су касније тамо, касније су била тројица, био је овај мршави и још један други, био је смеђ, мало крупнији, а трећег се не сећам, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а кад кажете прво су била петорица војника, значи то није био овај са марамом, а да ли су ти војници били у плавим или у зеленим униформама?

СВЕДОК ГАНИМЕТЕ НИКЧИ: Мешано онако сада не знам, било је и зелених униформа и плавих униформи. Када су мене увели унутра, а када причамо сада о тројици војника, значи они су имали зелене униформе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А када је дошло до те тројице, кажете да сте срели велику групу војника па Вас је један тукао, па Вас је петорица њих одвела у кућу? И када је ту остало само три? Знате када су остала само тројица?

СВЕДОК ГАНИМЕТЕ НИКЧИ: Они су били ту око куће јер је ту било још неколико кућа и они су били ту. Е сви су се окупили значи, двојица су носила

значи плаве униформе а једног од њих су звали командант, односно кад год су му се обраћали, обраћали су му се са, звали су га командант, он је имао плаву униформу.

СУДСКИ ТУМАЧ ЕДА РАДОМАН ПЕРКОВИЋ: Односно она каже одећу, не каже униформу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, је ли униформа или одећа да то разјаснимо одмах?

СВЕДОК ГАНИМЕТЕ НИКЧИ: Униформа је у питању, ево како носи сада војска, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, оно маслинасто зелено или плаво?

СВЕДОК ГАНИМЕТЕ НИКЧИ: Тамније, тамно зелена боја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а колико објеката има ту код тог Цуфе у дворишту? Када кажете у једној кући има вода у дрогој нема?

СВЕДОК ГАНИМЕТЕ НИКЧИ: Три, три плус Цуфина кућа, значи четири укупно у том дворишту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и где су они вас одвели?

СВЕДОК ГАНИМЕТЕ НИКЧИ: У Цуфину кућу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и колико њих је онда ту ушло са вама? Је ли ушао неко са вама ако је ушао уопште?

СВЕДОК ГАНИМЕТЕ НИКЧИ: Они су, на почетку су петорица ушла са мном, затим када су рекли Ајети да иде по воду, двојица су отишла са њом, ја сам остала ту сама са тројицом војника, тукли су ме и

СУДСКИ ТУМАЧ ЕДА РАДОМАН ПЕРКОВИЋ: Даље није рекла.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Од те тројице да ли је неко био тај са марамом?

СВЕДОК ГАНИМЕТЕ НИКЧИ: Да, тај са марамом и још двојица, али ова друга двојица нису били маскирана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су сви имали исте униформе?

СВЕДОК ГАНИМЕТЕ НИКЧИ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли памтите да ли су имали оружје?

СВЕДОК ГАНИМЕТЕ НИКЧИ: Да, били су наоружани сви.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се сећате да нам опишете и осталу двојицу?

СВЕДОК ГАНИМЕТЕ НИКЧИ: Онај што су, што сам рекла мало пре да су га звали, односно ословљавали са команданте, он је био мало крупнији, имао је браду. А косу је имао онако мало просед је био онако, седу косу је имао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а овај трећи?

СВЕДОК ГАНИМЕТЕ НИКЧИ: Знам да је био онако смеђ, црномањаст, био је, није био висок, низак је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и шта сада ту се Вама догодило?

СВЕДОК ГАНИМЕТЕ НИКЧИ: Затворили су ме у кућу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Хоћете мало да седнете да попијете воду па да нам кажете, јел су остали у једној простоји? Јесте остали сви у једној просторији, је ли тако?

СВЕДОК ГАНИМЕТЕ НИКЧИ: Да, ја са њима, да, заједно са њима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, је ли Ви видите где је тада Ајете?

СВЕДОК ГАНИМЕТЕ НИКЧИ: Не, била сам само ја и њих тројица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте плакали?

СВЕДОК ГАНИМЕТЕ НИКЧИ: Касније, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте викали?

СВЕДОК ГАНИМЕТЕ НИКЧИ: Нисам смела, све време су били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро и шта се догодило онда?

СВЕДОК ГАНИМЕТЕ НИКЧИ: Боже, ухватили су ме, силовали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сва тројица?

СВЕДОК ГАНИМЕТЕ НИКЧИ: Не. Само тај са марамом и онај други који је био мало крупнији. Онај други за кога сам мало пре рекла да је крупнији, он је све време говорио на албанском и говорио је „пусти је, пусти је, она је још дете“.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро је ли га вукао, је ли га држао некако, је ли га спречио на неки начин?

СВЕДОК ГАНИМЕТЕ НИКЧИ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, онај трећи, јесу они гледали?

СВЕДОК ГАНИМЕТЕ НИКЧИ: Онај трећи се само смејао, он је био низак онако смеђ, он се само смејао и држао је аутоматску пушку у мом правцу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су Вас, да ли сте морали скроз да се свучете, да ли сте потпуно били без одеће?

СВЕДОК ГАНИМЕТЕ НИКЧИ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се радило о класичном односу?

СВЕДОК ГАНИМЕТЕ НИКЧИ: Не знам јер сам ја изгубила свест, онда су довели и Ајету, били смо у одвојеним собама и онда касније када је она отворила врата видела ме је, била сам крвава, сва крвава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте имали по којим деловима тела сте имали крв?

СВЕДОК ГАНИМЕТЕ НИКЧИ: По ногама.

СУДСКИ ТУМАЧ ЕДА РАДОМАН ПЕРКОВИЋ: Показује значи од појаса па надоле рукама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У ком положају сте били у том последњем тренутку када се сећате да Вам је пришао тај мушкарац? Значи када то видите, и ако Вам прилази Ви сте се свукли, овај виче пусти, она је још дете, шта је то последње што памтите?

СВЕДОК ГАНИМЕТЕ НИКЧИ: Натерао ме да се скинем, онда сам седела, онда ме оборио, терао ме да легнем и после тога уопште се не сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где Вас је терао да легнете и где Вас је оборио?

СВЕДОК ГАНИМЕТЕ НИКЧИ: У Цуфиној кући, у дневној соби.

СУДСКИ ТУМАЧ ЕДА РАДОМАН ПЕРКОВИЋ: Или салону како каже сведокиња.

СВЕДОК ГАНИМЕТЕ НИКЧИ: И на каучу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и када се после сећате када је ту већ дошла Ајете, да ли сте Ви били у одећи или вам је она помагала да се обучете и где су били ти војници?

СВЕДОК ГАНИМЕТЕ НИКЧИ: Када је дошла Ајета ја сам била гола, помогла ми је да се обучем, обукла сам се, Ајети су, њој су рекли да ће се поново, да ће поново доћи, вратиће се и ми нисмо смеле да напустимо просторију тако да смо биле ту сигурно још пола сата. Отишле смо, кроз прозор смо изашле, ту смо са

људима из села, састали се са њима, односно придружили им се. У вечерњим сатима поново су нас ухватили, али нису били исти, значи увече нису били исти. Од жена и деце ту смо чули да су одвојени, раздвојени мушкарци од жена и деце и причамо сада о мушкарцима који су касније убијени. И заједно са њима смо отишли према путу како се зове, до Бистрице тамо, односно тај пут се зове пут код Бистрице. Када су дошли у вечерњим сатима хтели су да поведу две друге девојке или жене. Тукли су те две девојке, рекли су сутра у пет долазимо по вас, али нису дошли, не, нису се појавили да би их повели.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, кажите ми да ли Вам је Ајете рекла да ли се њој нешто догодило?

СВЕДОК ГАНИМЕТЕ НИКЧИ: Не, њој не како ми је она рекла и оно што ми је испричала, значи рекла је да јој се није десило ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то био Ваш први однос?

СВЕДОК ГАНИМЕТЕ НИКЧИ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли сте имали неке последице после тога, ако ништа друго да ли сте имали психичке последице, пошто видим да сада плачете и том смислу се ово и констатује у записник да Ви све време плачете док о томе причате.

СВЕДОК ГАНИМЕТЕ НИКЧИ: Много, све време сам била по психијатријама, психолозима и опет никоме ово нисам испричала, само у Бриселу и овде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па знам, иначе би свакако макар затворили за јавност, да не причате то овако. Да ли те војнике, још ћемо на то да се вратимо, када кажете да су била та тројица са којима сте остали у соби, да ли разликујете једног по тој марами, тако сам Вас разумела, другог који се смејао и једног који је говорио на албанском „пусти је“, је ли тако, то су та тројица који су са Вама?

СВЕДОК ГАНИМЕТЕ НИКЧИ: Да, то су та тројица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сада кажете да је један од њих имао браду, да ли мислите на дугу браду, на кратку браду, браду стару пар дана?

СВЕДОК ГАНИМЕТЕ НИКЧИ: Краћу, краћу браду, не, не сигурно није била дужа брада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а да ли те војнике разликујте још по нечему? Да ли разликујете по оружју, да ли је неко имао нешто карактеристично од гардеробе, од оружја, начин на који је држао оружје, не знам нешто на глави, не могу ни да замислим шта би још могло да буде? Траку на рукаву?

СВЕДОК ГАНИМЕТЕ НИКЧИ: Не могу да се сетим сада неких других детаља, униформе рекла сам мало пре да су имали, неки су имали зелену, а други плаву униформу, а овај је био препознатљив јер је носио црвену мараму на глави и да је имао како сам мало пре рекла био је шарен онако по лицу, црном фарбом је бојан. Било је и других који су били маскирани, аи они уопште нису били ту, нису имали „посла са мном“, значи нису се појавили ту код мене и били су наоружани сви, носили су оружје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли су сва та тројица имала исте униформе?

СВЕДОК ГАНИМЕТЕ НИКЧИ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су имали исто оружје?

СВЕДОК ГАНИМЕТЕ НИКЧИ: Не знам. Знам да су носили аутомате онако и да су имали пиштоље, а сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имали су пиштоље и аутомате?

СВЕДОК ГАНИМЕТЕ НИКЧИ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када кажете да су пуцали у дворишту да ли су и они пуцали у дворишту или су пуцали неки други војници или је пуцао само један?

СВЕДОК ГАНИМЕТЕ НИКЧИ: Не, нису други, само овај кога су ословљали са командант, дакле он је пуцао у мом правцу, ја сам само опмерила ногу и тако да ме метак није погодио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како је изгледао тај?

СУДСКИ ТУМАЧ ЕДА РАДОМАН ПЕРКОВИЋ: И извините није у дворишту него је рекла у ходнику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како је изгледао тај командат?

СВЕДОК ГАНИМЕТЕ НИКЧИ: Не знам како се зове али то је овај што сам мало пре рекла, мало крупнији, имао је проседу косу, онако био је просед уствари, седу косу је имао, сада не знам како да, шта да вам додам још.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Питам Вас због тога што нисмо овде чули никада да се у комуникацији ословљавају са команданте, зато Вас питам, како сте Ви све то разумели ако данас не знате српски, а тамо осим тог човека који....

СВЕДОК ГАНИМЕТЕ НИКЧИ: Сви су говорили на албанском и војска која нас је ухватила, то је изоставила, сви су знали, врло добро су знали албански.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И са вама су разговарали на албанском?

СВЕДОК ГАНИМЕТЕ НИКЧИ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су, да ли дефинитивно знате онда да ли су то били Срби?

СВЕДОК ГАНИМЕТЕ НИКЧИ: Да, да, како не, сви су били Срби али су знали и албански. Када су међусобно разговарали онда су говорили на српском, а када су се нама обраћали, покушавали су на српском, међутим када би видели да ми не разумемо онда су нас питали или разговарали са нама на албанском.

СУДСКИ ТУМАЧ ЕДА РАДОМАН ПЕРКОВИЋ: А овде показује руку и каже „овде су имали заставе“.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а кажите ми када сте сазнали шта се догодило са оцем, мајком и стрином?

СВЕДОК ГАНИМЕТЕ НИКЧИ: Сутрадан сам чула, односно сазнала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли видели њихова тела, да ли знате ко је отишао тамо и пронашао остатке?

СВЕДОК ГАНИМЕТЕ НИКЧИ: Нисам их видела, брат их је видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који брат од ове двојице? Обојица или само један?

СВЕДОК ГАНИМЕТЕ НИКЧИ: Сани је чуо да су их убили, да су изгореле, рекли су и Рами, обавестили Раму, онда су отишли и заједно су их узели, сахранили су их, односно ставили их у једно буре, тако су их ставили у земљу, положили у земљу, све до после рата ја нисам могла да идем кући. Када сам отишла онда сам нашла, нашла сам остатке делова тела и сама сам то нашла, узела.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли сте ишли када је био касније када је обављена ексхумација, када је била обдукција, увиђај?

СВЕДОК ГАНИМЕТЕ НИКЧИ: Нису ме пустили, нису ми дозволили да идем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте улазили у кућу, јесте видели у кући неке трагове насиља? Шта сте видели, шта сте?

СВЕДОК ГАНИМЕТЕ НИКЧИ: Да. Да, како да не, видела сам делове тела, пронашла сат, очев сат, неку одећу мамину одећу сам пронашла и било је ту неколико ситних делова телла, сакупила сам их тамо, узела.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било неких трагова у кући од пуцања или ватре осим што је, је ли све било изгорело?

СВЕДОК ГАНИМЕТЕ НИКЧИ: Да, било је како да не, видело се од аутоматске пушке, да видело се од чега су убијени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где сте видели трагове?

СВЕДОК ГАНИМЕТЕ НИКЧИ: У кући значи, у салону, односно дневној соби.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А на којим деловима, мислим на поду, на зиду, на крову?

СВЕДОК ГАНИМЕТЕ НИКЧИ: На зиду.

СУДСКИ ТУМАЧ ЕДА РАДОМАН ПЕРКОВИЋ: Ево овако сад показује испред ње.

СВЕДОК ГАНИМЕТЕ НИКЧИ: Отац и Хатица су били тамо на челу, а мајка је била са десне стране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко Вам је то рекао, брат?

СВЕДОК ГАНИМЕТЕ НИКЧИ: Када сам нашла сат, припадао је мом оцу, био је тамо, шналу сам нашла тамо десно, значи три је имао и сад на основу тога закључујем, ја сам закључила на основу предмета које сам нашла ту на лицу места.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро, где сте Ви практично после овога боравили, да ли сте се враћали ту у село или сте отишли?

СВЕДОК ГАНИМЕТЕ НИКЧИ: Ту сам била да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: До краја рата?

СВЕДОК ГАНИМЕТЕ НИКЧИ: До краја рата сам била тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко се бринуо о Вама?

СВЕДОК ГАНИМЕТЕ НИКЧИ: Браћа, браћа, снахе, стричеви.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је бринуо о Вама практично до Вашег завршетка школовања?

СВЕДОК ГАНИМЕТЕ НИКЧИ: Брат.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рам или Сали?

СВЕДОК ГАНИМЕТЕ НИКЧИ: Обојица. И један и други.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули да се још некој жени тада том приликом догодило да је силована?

СВЕДОК ГАНИМЕТЕ НИКЧИ: Да, чула сам и тог дана у Захаћу, да. Исто. Једну мајку и једну ћерку исто су силовали и једну девојку која је нестала од тог дана јој се губи сваки траг.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То причате за Есму Демаку?

СВЕДОК ГАНИМЕТЕ НИКЧИ: Не знам јој име, извините нисам сигурна, не могу да вам кажем да ли се ради о њој.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зато што смо чули њену мајку овде где је она рекла да је нестала, то је бивша фризерка тако је она нама рекла, из Пећи.

СВЕДОК ГАНИМЕТЕ НИКЧИ: Да, ради се о фризерки али не знам јој име.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите ми зашто раније када сте давали исказ, а ми имамо овде да сте разговарали и у ЕУЛЕХ-у и са тужиоцем, нисте о овоме причали?

СВЕДОК ГАНИМЕТЕ НИКЧИ: Јер је увек био само мушкарац, када је био тужилац, била је преводилац Дона, али увек ме било страх да говорим и увек су ту били мушкарци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је тужилац тада том приликом када сте давали исказ показивао неке фотографије?

СВЕДОК ГАНИМЕТЕ НИКЧИ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико Вам је фотографија показао и да ли Вам је рекао да издвојите?

СВЕДОК ГАНИМЕТЕ НИКЧИ: Три албума.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Уз коју напомену, уз који налог? Шта Вам је рекао када гледате те фотографије?

СВЕДОК ГАНИМЕТЕ НИКЧИ: Па на основу тога што су неке ухапсили и сада да ли је препознам, да ли могу да препознам неког са тих фотографија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли сте тада добили овакво упозорење какво данас, да морате да кажете истину, да не морате да одговарате на одређена питања?

СВЕДОК ГАНИМЕТЕ НИКЧИ: Мислите упозорење као за сваког сведока.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК ГАНИМЕТЕ НИКЧИ: Да, тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте касније пре потписивања читали записник?

СВЕДОК ГАНИМЕТЕ НИКЧИ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, са којом сигурношћу Ви уопште причате о том препознавању и о тим фотографијама, како сте међу војницима означавали неке војнике којих се сећате?

СВЕДОК ГАНИМЕТЕ НИКЧИ: 80-90%.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ја покушавам сада овде да нађем тај записник, ко је у Пећи, памтите датум када сте били код тужиоца?

СВЕДОК ГАНИМЕТЕ НИКЧИ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је могуће да је то 27.06.2012. године?

СВЕДОК ГАНИМЕТЕ НИКЧИ: Да, тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су Вам истом приликом показане и фотографије?

СВЕДОК ГАНИМЕТЕ НИКЧИ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево тражим где је то констатовано, тужиоче имате Ви то? Овај фотоалбум униформисаних лица на фотографијама снимљеним 1999. године и сада ако се сећате онда сте рекли следећу ствар, само моменат да нађем ово овде, фотоалбум униформисаних лица на фотографијама снимљеним 1999. године, па Ви показујете на лице које се налази и тако даље, да ли се сећате да ли је то било неко војно возило, колико је људи, јесу то биле групне фотографије?

СВЕДОК ГАНИМЕТЕ НИКЧИ: Да, било је значи, био је аутомобил, војно возило уствари, била је група и тројица војника и међу њима сам видела и овог мршавог високог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад пазите Ви сте гледали и неке фотографије пет особа у низу од 51, 52, 53, 54 и 55, значи шта хоћу да вас питам, Ви дакле гледате прво појединачно неке особе, неких петорицу је ли тако где су само њихова лица, а онда касније гледате ове групне фотографије? Је ли тако било, тако иде према овом записнику произилази да сте онда Ви прво на тих пет појединачних означили једну особу, па сте онда на овој фотографији рекли „да то је исти који је под редним бројем 54“, је ли тако, тако овде бар је мени евидентирано аудио техником?

СВЕДОК ГАНИМЕТЕ НИКЧИ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли сте на тим фотографијама видели некога од те тројице који су били са вама у соби?

СВЕДОК ГАНИМЕТЕ НИКЧИ: Само оног са марамом, другу двојицу не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви ту тог са марамом означаваате као особу која Вас је свукла и рекла Вам да се свучете и силовала или као некога ко је спречавао то или као онога који се смејао?

СВЕДОК ГАНИМЕТЕ НИКЧИ: Да. Као особу која ме тукла, рекла ми да скинем панталоне, али даље нисам ништа рекла.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ту особу сте препознали на фотографијама?

СВЕДОК ГАНИМЕТЕ НИКЧИ: Да, баш то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ове друге двојице је ли било?

СВЕДОК ГАНИМЕТЕ НИКЧИ: Нисам их видела, односно нисам била сигурна да су ту међу њима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ову особу са којом сигурношћу, са којим процентом вероватноће сте означили?

СВЕДОК ГАНИМЕТЕ НИКЧИ: Стално ми је, стално ми је његово лице пред очима тако да знам да је он.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сматрате да би и сада могли да препознате ту особу било на фотографији, било можда међу особама које су постављене у неки низ за препознавање, физички?

СВЕДОК ГАНИМЕТЕ НИКЧИ: Мислим да да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, реците ми још да ли можете још да определите висину све те, Вашу висину у то доба и висину свих тих, те тројице у то доба? Јесте Ви били исто високи као и данас или сте били нижи?

СВЕДОК ГАНИМЕТЕ НИКЧИ: Не била сам мања, односно нижа, а он је био....

СУДСКИ ТУМАЧ ЕДА РАДОМАН ПЕРКОВИЋ: И сад показује изнад главе.

СВЕДОК ГАНИМЕТЕ НИКЧИ: Много виши од мене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Имамо овде и неке фотографије Ваше куће, да ли хоћете то да погледате, да ли хоћете да нам кажете да ли су ти трагови и да ли би Вас то нешто посебно узнемирило?

СВЕДОК ГАНИМЕТЕ НИКЧИ: Не.

СУДСКИ ТУМАЧ ЕДА РАДОМАН ПЕРКОВИЋ: Рекла је два пута не, па сам је само питала шта не, неће видети или не узнемирава, каже „не, не узнемирава“.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, показаћемо Вам сада то и реците ми да ли се придружујете кривичном гоњењу и да ли тражите накнаду штете, придруживање гоњењу значи да ли захтевате да они који су то урадили када суд то буде утврдио, да буду осуђени за то и да ли имате захтев за накнаду штете, па ако имате и тај захтев да ли га опредељујете у смислу колико он износи?

СВЕДОК ГАНИМЕТЕ НИКЧИ: Тражим да буду кажњени, наравно да тражим и одштету, али не могу да се одредим односно износ, али овде заиста не може да се говори о цени и о износу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, притом питала сам Вас и у смислу тога што су Вам настрадали родитељи и свега што се догодило?

СВЕДОК ГАНИМЕТЕ НИКЧИ: Да, и за родитеље наравно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Господо браниоци, тужиоче, окривљени, овде имамо оне фотографије које је, које су сачињене и ми смо их гледали приликом обављања истраге у селу Пављану када су, које се налази 5 километара источно од Пећи и када су истражитељи били у овој кући, како пише кући где је троје људи убијено, да ли има потребе да то стављамо на документ камеру или не?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Нема потребе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Остали? Нема потребе. Шта кажу остали окривљени? Нема. То смо ми гледали. Ми смо ове фотографије већ прегледали у склопу извођења доказа, ја ћу Вам сада дати да погледате, то је њихов назив ја сам то прочитала, међутим пошто се на том подручју дешавале неке друге ствари, Ви ћете нам рећи да ли је ово Ваша кућа или не или је то нека друга кућа, да ли уопште то можете да препознате или не? Да ли знате енглески? Не знате, е онда Вам дајем фотоалбум са овим испод, овом значи текстом овим на енглеском језику, да ту не би било забуне, а ми ћемо то да констатујемо.

Да се за овим сведокињи, односно оштећеној, предаје фотоалбум који је сачињен приликом извештаја у селу Пављан који има легенду испод свих фотографија на енглеском језику, а сведокиња каже да енглески језик не зна.

Е само нам читајте ако нешто коментаришете, читајте број испод фотографија, број је то видите, почиње од броја 1 ако видите ту доле 1 где пише.

СВЕДОК ГАНИМЕТЕ НИКЧИ: Фотографија број 1 видим кућу, видим моју собу која је изгорела, мене и Ајету су довели ту до ове собе, када смо дошли до ове просторије, односно до овог дела куће онда смо чули пуцње и тако знамо да су тада убијени родитељи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То су Вас из ове Цуфине куће вратили до Ваше куће? Чија је то кућа?

СВЕДОК ГАНИМЕТЕ НИКЧИ: Не, говорим само о том дану, о том догађају. Значи зауставили нас и одвели до те куће, до куће и онда су нас одвели ду Цуфине куће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. И чија је та кућа на слици број 1?

СВЕДОК ГАНИМЕТЕ НИКЧИ: Наша кућа, Веселова кућа. На фотографији број 2 код наше куће. Број 3 иза куће, ово је башта и овде је иза куће, број 4 исто иза куће. Чини ми се да су овде пуцали, да је било једног метка, сада не могу да се

сетим тачно, чини ми се са резервом ово говорим. Фотографија број 5, ово је наше двориште. Фотографија број 6 исто. Нисам сигурна да ли је ту било, да ли су били меци. На фотографији број 7 салон, односно дневна соба у којој су убијени родитељи. На фотографији број 7 ходник, салон и једна спаваћа соба. Ова претходна је била број 8, уствари фотографија број 8. сада говори о фотографији број 9, види се овде да су овде убијени тата, односно отац, Хатице и мајка, мајка је убијена једним метком. На фотографији број 10 види се место где је убијена мајка једним метком. На фотографији број 11 види се место на коме су убијени тата, Хатице и мама. На фотографији број 12. Фотографија број 13 остаци, пошто су изгорели. Фотографија број 14 такође остаци тела. Фотографија број 15 буре и остаци њихових тела и на фотографији број 16 ове фотографије имамо и код куће, ради се о експертизи.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то даље не морате, мислила сам само на ове фотографије Ваше куће и просторија.

Констатујем да је оштећена прегледала овај фотоалбум и да је све време плакала.

Ми ћемо сада због тога на овај начин смо тај први део завршили, где сте нам Ви испричали оно што се догодило, ми ћемо сада да направимо паузу да бисте се Ви одморили, да би се одморио и преводилац јер је госпођа која преводи сама овде данас и Ви ћете да се освежите у просторији за помоћ и подршку оштећеним и сведоцима. Да ли је довољно колико 15-20 минута да се одморите? Довољно 20 минута, после Вас очекује део са питањима странака?

СВЕДОК ГАНИМЕТЕ НИКЧИ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

За овим суд одређује паузу ради одмора.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја бих, извињавам се, ако дозволите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Мислим да пре него што одемо на паузу предлажем са обзиром на ове нове околности у изјави оштећене и с обзиром на њено стање и чињеницу да стално плаче током давања изјаве, мислим да би могло да јој се да статус посебно осетљивог сведока, посебно што сада прелазимо на фазу где ће постављати питања одбрана и окривљени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Само у том смислу дакле да се поступи по овом члану 104 и да се питања постављају преко Вас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који број?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: 103, а да се испитавње даље обавља на основу члана 104 и да се питања постављају преко Вас као председника већа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

За овим заменик тужиоца предлаже да се сведоку да статус посебно осетљивог сведока у смислу одредбе члана 102 до 106 и да се испитује након паузе искључиво преко председника већа, па браниоци и окривљени наводе да се противе или су сагласни?

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Судија ја сам био изненађен, тужилац не реагује, видим ни пуномоћник оштећених на самом почетку када је сведокиња данашња почела експлицитно да износи неке чињенице које нису биле колико видим познате свима, а које су захтевале њихову реакцију у смислу предлога да се чак и затвори јавност на овом главном претресу. Након онога што је данас рекла сваки даљи статус могао би само да буде ометање унакрсног испитивања, а не и стварна заштита сведока након свега овога што је изнела.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите шта Ви у том смислу?

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Противимо се томе, тако је, у овој фази. Да је то учињено у првој фази, верујте да би се сложили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Остали браниоци и окривљени?

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: И јако ми је било чу дно да не реагује нико и да не тражи да се чак затвори претрес.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Остали браниоци се противе.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Противимо се. Судија још једно само, једна молба, ја ћу напустити у току овога а колега Бобот ће наставити после паузе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, само овако, полако само седите.

За овим бранилац Петронијевић се противи, а остали браниоци се противе такође као и окривљени кажу, окривљени се придружују речи браниоца.

О томе ћемо одлучити, извините сведокињо, ми ћемо о томе одлучити након паузе коју смо одредили дакле у трајању од 20 минута и сада још да се договоримо, овде су ове карте које је фотокопирала, уствари одштампала информатичка служба, дођите молим Вас окривљени Миладиновићу да можете то да погледате сада у паузи. Ужасно су ситне али мислим да ако имате наочаре да ћете одлично видети, ако нисте понели наочаре онда то, можда Вам и не требају наочаре ко ће га знати. Изволите. Да ли можете да видите те карте. Имате наочаре? Је ли користите наочаре за вид? Имате наочаре, добро. Дајте сада ту само да видимо сада са браниоцем, шта кажете господине Петронијевићу је ли можете ово сада у паузи да погледате, да почне окривљени да гледа или...

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Судија што се мене...

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми ћемо свакако да му дамо.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Наравно, ја предлажем да му ово дате да сутра у току сутрашњег дана врати ово са уцртаним и нека објасни шта је уцртао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Мислим да је то једноставније да не бисмо сада губили време и да се не би чекало и журило.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

За овим се оптуженом предају карте.

То су све исте? Онда ћете један примерак да узмете за себе, хоћете тај који је црно бели је ли, то је мало веће, то су све исте. То је увеличана ова карта.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Једну ову, једну ову.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али то је иста господине Петронијевићу, то је иста. То је иста карта само је ова увећана и црно бела.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Да судија али овде је једна у боји која помаже у распознавању, има таме, боље да има дев.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, значи узима једну мању у боји и једну црно белу увећану, али то је иста карта, дакле топографска карта у размери 1:50 000 5-4 па се оптуженом налаже да то погледа, уцрта.

Господине Поповићу, господине Момићу шта се дешава? Нешто није уреду, хоћете да изађете нешто да кажете? Да се обратите суду? Где се Ви налазите господине Поповићу, Момићу?

За овим суд доноси

РЕШЕЊЕ

опомињу се оптужени Поповић Срећко и оптужени Момић Ранко који за све време док се оптуженом Топлици Миладиновићу предају топографске карте, причају, ремете ред у судници јер причају исувише гласно, а и да причају тихо исто би било.

Господине Миладиновићу погледајте ове карте до сутра па Вам се налаже да уцртате у њих оно о чему сте говорили у својој одбрани, а можда има и нешто ново. Нама сте говорили о зони одговорности. У том смислу смо те карта и нашли, ако има нешто ново то све уцртајте.

Значи пауза се одређује у трајању од 20 минута.

Седите молим вас.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

да се настави претрес након паузе ради одмора у 12,39.

Позовите молим вас Ганимете Никчи.

Суд је у паузи одлучујући о овом предлогу разматрао предлог и наводе бранилаца и њихово противљење у погледу тога да се Ганимете Никчи добије статус посебно осетљивог сведока, па суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

да се одређује статус посебно осетљивог сведока за оштећену Ганимете Никчи и то због њеног животног искуства, здравственог стања, ради се о овоме што нам је госпођа Ана Најман рекла о три покушаја самоубиства, и природи, односно других околности о којима је она говорила, а које се односе на догађаје о којима је сведочила, па ће се у смислу члана 104 ЗКП-а питања паостављати преко органа поступка, односно председника већа.

Против овог решења није дозвољена посебна жалба.

Да ли сте се одморили, да ли можемо да наставимо?

СВЕДОК ГАНИМЕТЕ НИКЧИ: Да, можемо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питаћу Вас само још нешто пре него што странке узму реч, а то је Ви сте данас испричали нешто о чему раније нисте говорили, а то је да сте код тужиоца кажем вам 2012. године 27. јуна, што имамо и транскрипт овде у списима говорили о овом догађају, описивали ову тројицу војника и овога са црвеном марамом, али да нисте говорили о силовању. Нама пак данас кажете да сте били силовани?

СВЕДОК ГАНИМЕТЕ НИКЧИ: Да, нигде на Косову нисам ово споменула, ни код ЕУЛЕХ-а ни када је судија, представник суда био јер увек су били мушкарци присутни и била сам јако, осећала сам се јако понижено тако да нигде нисам хтела да говорим о овоме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте о томе говорили својим, својој фамилији, својој родбини, да ли Вашој браћи и њиховим женама?

СВЕДОК ГАНИМЕТЕ НИКЧИ: Не, они знају да су ме, они знају само да су ме ухватили, тукли, а друго ништа нисам говорила и нисам желела да нико сазна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тане Никчи, чија је то жена?

СВЕДОК ГАНИМЕТЕ НИКЧИ: Братовљева супруга.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, али од ког брата? Рама Никчија?

СВЕДОК ГАНИМЕТЕ НИКЧИ: Да, Рамина жена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Она је била овде, односно сведочила је путем видео линка 05. јуна ове године и ми смо је питали за Вас, па је она нама и рекла да сте Ви у Белгији, и она нам је рекла следећу ствар, она нам је рекла да јој је познато како су Вас свукли, каже један од њих је рекао да се скине, а један други је рекао „пусти видиш да је дете, ништа друго није се догодило, није им урађено ништа друго, само су рекли станите ту, ту су их закључали и то је то“.

СВЕДОК ГАНИМЕТЕ НИКЧИ: Она је рекла оно што је знала, јер она није знала ништа више од тога, није знала за силовање. Знала је само Ајете јер је видела и нико више. Тане је знала када сам дала исказ код ЕУЛЕХ-а, видела је папире када сам потписивала и прочитала је моје сведочење, тако да она није могла да зна све ово.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли сте Ви са Ајетом причали о неким детаљима или не?

СВЕДОК ГАНИМЕТЕ НИКЧИ: Не, нисам могла ни са њом да разговарам о детаљима, али када ме је нашла, пронашла тамо, када сам дошла к себи, када сам видела на шта личим, рекла само јој само немој ником нешто да говориш, умала сам, опрала сам се, уствари она ми је помогла да се оперем, обукла сам се, и само смо гледале како да идемо јер су нам рекли „вратићемо се, не смете да напустите место да идете“, сад време сам, само сам гледала њу и мислила сам да ће се и њој десити, да ће и њој учинити исто што су и мени урадили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли сте Ви видели тог војника за кога кажете да вам је тако пришао, да ли се он свлачио, да ли се он свукао?

СВЕДОК ГАНИМЕТЕ НИКЧИ: Не сећам се, не знам нисам видела да ли се он свлачио, али знам само да је кренуо прво руком, онда овај други је у то време говорио „пусти је видиш да је дете“, овај трећи се смејао и држао је уперену пушку значи у њу и тада је изгубила свест, када је дошла к себи видела је да је сва у крви, и после тога није могла ни да хода како треба, одмах на почетку помогла јој је Ајета да се опере и тако су наставиле даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а реците ми да ли сте Ви свукли комплетно одећу или само панталоне, пошто сам схватила да сте били у панталонама, то сте негде споменули?

СВЕДОК ГАНИМЕТЕ НИКЧИ: Само панталоне значи од појаса надоле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте се изували, да ли сте их скроз скинули или сте само спустили?

СВЕДОК ГАНИМЕТЕ НИКЧИ: Да, да, скроз.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, реците нам да ли се сећате кога сте препознали на оним фотографијама код тужиоца?

СВЕДОК ГАНИМЕТЕ НИКЧИ: Био је онај са марамом, да исти. И био је онај за кога сам рекла да је био командант и имао је браду и тамо има браду, мало је пунији, крупнији али је нижи, и један други мислим да је онако.

АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: Ништа не чујемо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли имате слушалице?

АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: Причала је гласније, сада уопште не чујемо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, Ви претпостављам да, господине Палибрк, господине Брадићу претпостављам да Ви не слушате албански него слушате преводиоца, за преводиоца морате да ставите слушалице.

АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: Ништа не чујем уопште.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Палибрк ставите слушалице, Брадићу ставите слушалице.

СУДСКИ ТУМАЧ ЕДА РАДОМАН ПЕРКОВИЋ: Знате како, зато што говоримо паралелно, ја због времена радим симултано, могу и консекутивно полако па да, е сад чисто због времена да се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сада ћемо, појачајте господине Палибрк, само да судска стража појача господину Палибрку.

АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: Није господин Палибрк, не чује ни....

СУДСКИ ТУМАЧ ЕДА РАДОМАН ПЕРКОВИЋ: Сад ћу ја да вичем ништа не брините.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Појачаћемо Палибрку и Брадићу и то ћемо тако да решимо.

СУДСКИ ТУМАЧ ЕДА РАДОМАН ПЕРКОВИЋ: Да ли ме чујете сада?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можда овде нешто не функционише. Укључите микрофон, ја Вас не чујем без микрофона.

СУДСКИ ТУМАЧ ЕДА РАДОМАН ПЕРКОВИЋ: Да ли ме чујете?

АДВ. ЗОРАН БРАДИЋ: Чујемо Вас и сведокињу, али не чујемо преводиоца уопште.

СУДСКИ ТУМАЧ ЕДА РАДОМАН ПЕРКОВИЋ: Да ли ме чујете сад?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Укључите молим Вас и Брадићу.

СУДСКИ ТУМАЧ ЕДА РАДОМАН ПЕРКОВИЋ: Да ли ме чујете сви? Дивно. Кад се укључи онда се чује.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када нисте укључили. Нису чули, извините, нису добро поставили слушалице, сада је судска стража поставила слушалице. Е сада ћемо.

СУДСКИ ТУМАЧ ЕДА РАДОМАН ПЕРКОВИЋ: Хоћете да поновим неки део, не знам сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта да понови господине Палибрк?

АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: Не знам задњи минут, два што је сведокиња.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немогуће, видећете транскрипт. Ја не могу сада да омогућим да преводи госпођа Еда значи.

СУДСКИ ТУМАЧ ЕДА РАДОМАН ПЕРКОВИЋ: Ово је последње рекла о, панталоне, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: О чему да није свлачила панталоне, да је свукла потпуно панталоне.

СУДСКИ ТУМАЧ ЕДА РАДОМАН ПЕРКОВИЋ: Јесте, панталоне да је, да и да се не сећа да ли је лице које она описује као мршаваг високог, да ли је он, да ли се он свлачио, тога се не сећа, зна да је он почео да је милује руком, да, и када је изгубила свест, када је дошла к себи видела је да је сва у крви и онда је дошла Ајете и помогла јој да се опере.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, али није то било последње, последње је било ово у вези препознавања где је препознала овога са марамом, и онога команданта са брадом.

СУДСКИ ТУМАЧ ЕДА РАДОМАН ПЕРКОВИЋ: Оног крупнијег са брадом, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И није био ту онај који се смејао. И да ли сте Ви нешто обележавали у фотоалбуму код тужиоца?

СВЕДОК ГАНИМЕТЕ НИКЧИ: Мислим да сам се потписала и да сам гледала фотографије 27. јуна 2012. чини ми се да сам то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте на фотографијама уписивали некога кога препознајете? Да ли сте обележавали разумете на фотографијама и потписивали се, да ли је тако нешто од вас тражено?

СВЕДОК ГАНИМЕТЕ НИКЧИ: Колико се сећам знам да су ме рецимо за сваки број, за сваки број одређени су ме питали шта је радио, да ли се сећаш, и онда сам говорила онога чега се сећам у вези тих фотографија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли би ово што сте Ви рекли могла да потврди Ајете, како се она презива, Никчи исто?

СВЕДОК ГАНИМЕТЕ НИКЧИ: Да. Никчи се презива. Да, али она није прихватила да сведочи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви знате где се она налази и зашто није прихватила да сведочи?

СВЕДОК ГАНИМЕТЕ НИКЧИ: После рата, одмах после рата се удала, тако да је рекла да не жели да сведочи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли знате где она живи сада?

СВЕДОК ГАНИМЕТЕ НИКЧИ: Да, код Истока тамо једно село не могу да се сетим сад, не сећам се тачно како се зове село или место, али је општина Исток.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имали неке, да ли сте били у прилици да одете код лекара можда гинеколога после овога?

СВЕДОК ГАНИМЕТЕ НИКЧИ: Нисам била све до, касније сам одлазила, плашила сам се, плашила сам се да кажем због чега, увек сам говорила боли ме, имам болове, сви су ми говорили прехлађена си, због тога имаш болове, тако да плашила сам се да кажем истину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте имали неке физичке повреде по телу у смислу модрица или неких убоја или неких рана?

СВЕДОК ГАНИМЕТЕ НИКЧИ: Не, ништа, ништа нисам имала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То што кажете да Вас је тукао неко?

СВЕДОК ГАНИМЕТЕ НИКЧИ: Да, рекла сам да су ме тукли, све време су ме овде по глави, а лице ми је натечено било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли би сада да Вам покажемо некога од оних против којих се овде води поступак и за које је тужилац подигао оптужницу, могли да кажете да ли га памтите или, да ли би сада дакле не међу фотографијама, него међу људима које бисте заиста видели испред себе?

СВЕДОК ГАНИМЕТЕ НИКЧИ: Мислим да, али све док их не видим не могу тачно да одговорим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кога бисте могли да препознате?

СВЕДОК ГАНИМЕТЕ НИКЧИ: Сад не знам да ли су ухапшени они о којима сам ја говорила рецимо онај крупни и онај са марамом, тако да не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли њих двојицу памтите? Мислим да ли памтите, колико њих памтите, па онда и још не знам....

СВЕДОК ГАНИМЕТЕ НИКЧИ: Тада њих двојицу, њих се сећам врло добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знам да ли смо забележили то, ја сам констатовала заправо сви смо видели да сте подигли руку себи изнад главе када сам питала за висину, које висине је био тај са марамом ако узмете сада своју неку садашњу претпостављену висину за коју знате колика је, како бисте онда означили њега или своју тадашњу?

СВЕДОК ГАНИМЕТЕ НИКЧИ: Можда и два метра, био је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је можда и два метра висок?

СВЕДОК ГАНИМЕТЕ НИКЧИ: Да. Метар и 90, а можда и више, не знам, али је био доста висок и мршав.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А колико сте Ви тада били високи, ако можете да кажете и колико сте сада?

СВЕДОК ГАНИМЕТЕ НИКЧИ: Метар и шездесет и нешто данас, не могу да се сетим, не знам тачно, можда и метар и седамдесет, а тада сам била мања, нижа, не знам тачно колико, не могу, нисам сигурна не могу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Хоћемо сада да кренемо на питања тужиоче преко суда да ли имате неко питање? Прво питања, онда можда. Изволите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Заправо Ви сте ово одлично одрадили, ја бих имао само једно питање да заправо предочим две ствари, једна је изјава коју је сведок дала

ЕУЛЕХ-у и у тој изјави стоји да она каже да је у тој соби био и извесни Циганин из Благаја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И друга ствар....

СВЕДОК ГАНИМЕТЕ НИКЧИ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Када сам ја узимао изјаву од ње и када је вршено препознавање, она је препознала још једну особу осим оне особе са марамом о којој сада прича и ништа више?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, е сада значи да ли је био или није био, сећате се тога да сте рекли да је био Циганин из Благаја?

СВЕДОК ГАНИМЕТЕ НИКЧИ: Да, онај црни крупни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где се он ту, откуд се он ту створио, је ли он био са војском или је дошао овако?

СВЕДОК ГАНИМЕТЕ НИКЧИ: Он је дошао заједно са војском, он све време је говорио „пусти је видиш да је дете, остави дете“.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: то је тај Циганин говорио?

СВЕДОК ГАНИМЕТЕ НИКЧИ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате како се он зове или колико је стар?

СВЕДОК ГАНИМЕТЕ НИКЧИ: Да, он је али не знам његово име.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је он исто био у униформи?

СВЕДОК ГАНИМЕТЕ НИКЧИ: Да, исту униформу је носио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли је то тај командатн, разумете?

СВЕДОК ГАНИМЕТЕ НИКЧИ: Носио је зелену униформу исто ко онај са црвеном марамом и овај нижи је имао, неки су носили зелену, а неки плаву, а ови што су били у соби значи ова тројица су носили тамно зелену униформу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли онда ја Вас разумем да је у собу ушао један са црвеном марамом, један кога се не сећате који се смејао и држао пушку уперену и тај трећи је онда Циганин из Благаја, то није командант?

СВЕДОК ГАНИМЕТЕ НИКЧИ: Не, он није командант, командант је носио плаву униформу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ово је неки Циганин из Благаја који је дошао ту са војском?

СВЕДОК ГАНИМЕТЕ НИКЧИ: Да. Носио је униформу, имао је оружје, носио је оружје, био је наоружан дакле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате колико је био стар нити његово име, нити из које је породице?

СВЕДОК ГАНИМЕТЕ НИКЧИ: Не знам ни годиште, ништа, ништа не знам ни колико има година, ни из које породице, не знам ко је. Знам да за време рата је

долазио код тате и тражио је нафту, знам да сам се одмах сетила његовог лика када је дошао у собу. Једно вече када је дошао код тате и тражио нафту знам да су то вече повели оца, тукли га, одвели га код стрица и требало је да дамо новац и нафту да би пустили оца. И овај Циганин је био све време са њима. Е сада за 14. мај и он је био значи са војском.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а када сте на овим фотографијама које сте гледали код тужиоца препознали тог са марамом, Ви сте још једну особу тамо учртали, ко је та особа?

СВЕДОК ГАНИМЕТЕ НИКЧИ: Био је онај са брадом, нижи, мало је крупнији био, њему су сви говорили да је командат, тако су му се сви обраћали, значи од тренутка када су нас одвели значи од татине куће па све до Цуфине куће, значи војска је поступала по његовом наређењу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је он био у соби када су Вас, када кажете да Вам се то догодило, када су Вас?

СВЕДОК ГАНИМЕТЕ НИКЧИ: Не, он није био у соби.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, још нешто тужиоче? Не?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, ништа више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбрана, изволите.

АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: Ја би прво поставио питање да ли се сведок сећа да је давала извесну изјаву припадницима ЕУЛЕХ-а 18.03.2010. године и да ли се сећа те изјаве коју је давала?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Констатујем да је стигао и Гани Морина.

Је ли тако? Јесте.

АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: Да сачекам ја.

СУДСКИ ТУМАЧ ЕДА РАДОМАН ПЕРКОВИЋ: Изволите, њој је преведено све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, да ли се сећате да сте изјаву пре него што сте тужиоцу дали, дали и припадницима ЕУЛЕХ-а?

СВЕДОК ГАНИМЕТЕ НИКЧИ: Да, да.

АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: Добро. Ја сам читајући пажљиво обе изјаве и ову дату код тужиоца 27.06.2012. године и ову дату код ЕУЛЕХ-а 18.03.2010. године приметио у пар делова тих изјава велике разлике, па би хтео ако ми Ви уважена колегинице председнице већа, дозволите да предочим да би отклонили? Добро. Ево надовезао би се на ово питање што је мој уважени колега тужилац поставио малопре сведоку, значи постоји велика разлика између тога како сведокиња описује војника или мушкарца, свеједно који је спречио њено силовање дато пред ЕУЛЕХ-ом и код тужиоца, па тако она 18.03.2010. године каже, то је на петој страни, претпоследњи пасус, трећи ред одпозади, па ћу вам времена да Ви нађете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете, слушајте Вас.

АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: „Онда је тај војник, иначе Циганин из села Благај рекао осталима да ме оставе на миру и да ме више не узнемиравају“ значи да је он спречио да се изврши силовање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пустите да чујем, само Ви наставите.

АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: Хвала. Значи.

СВЕДОК ГАНИМЕТЕ НИКЧИ: Да, да.

АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: И после тога исто на задњој страници она баш потврђује значи „био је то војник који је одвратио практично остале да је не силују“ то је задњој страници, значи потврђује да је он спречио, а онда у својој изјави код тужиоца 27.06. она каже да, ево ја ћу баш волим да прочитам све, ево је, то је трећа страница, значи у соби унутра била су тројица њих, после тога је дошао један који је био главни јер су га они слушали шта им он нареди, он је рекао да ме пусте“, да пусте девојку, значи ту описује да је практично то спречио тај главни или командант. Па сада мене занима ко је тада њу спасио, тај Циганин из Благаја за кога смо сви овде питали, што је рекла ЕУЛЕХ-у или командант, ко је?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумела сам господине Палибрк.

АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумела сам пренећу сада. Госпођо Никчи, значи шта пита бранилац ко је говорио „остави је она је дете“ и да ли је тачно оно што сте рекли данас, оно што сте рекли код ЕУЛЕХ-а или оно што сте рекли код тужиоца? Код ЕУЛЕХ-а сте говорили 2010. о том човеку из Благаја, код тужиоца о команданту, затим сте говорили данас овде о том Циганину из Благаја када је питао тужилац, а мени сте рекли да командант није уопште ушао ту?

АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: Тако је.

СВЕДОК ГАНИМЕТЕ НИКЧИ: Командант је био на вратима, он је мене ударио аутоматском пушком, ја сам рекла то на почетку, унутра је био Циганин и онај нижи и овај са марамом. Овај Циганин све време је говорио „пусти је јер је дете“, то сам све време говорила, али нисам говорила о томе да су ме силовали, ником нисам то причала, ни ЕУЛЕХ-у, ни када је овај био. Први пут у Бриселу и сада други пуд пред вама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Изволите.

АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: Добро, али зашто је онда том приликом 27.06.2012. рекла да је тај командант тај главни спасио силовања, а сада каже да је он, зашто је њему променила улогу практично у том дешавању, да ли може то да објасни, па сада каже да је он ударио кундаком?

СВЕДОК ГАНИМЕТЕ НИКЧИ: Ја се не сећам, ја се уопште не сећам да сам рекла да је командант, да ме командант спасио, значи ја уопште то нисам рекла.

АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: Ја сам мало пре предочио. Добро. Нема проблема. Даље, везано за ову пуцњаву у њеном правцу значи и ту постоје велике разлике које је дала ЕУЛЕХ-у 18.03.2010. године и у односу на ово што је и данас рекла и у односу на записник о испитивању сведока пред тужиоцем од 27.06.2012. године, ево ја ћу опет.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не морате да прочитате, кажите овако јер већ морам да понављам питање и тако даље.

АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: Двојица припадника, ево баш ћу цитирати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не морате, не морате господине.

АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: Она тамо каже да су двојица припадника пуцала у њеном правцу и данас и тада код тужиоца сво време помиње само једног?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само једног.

АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: То је огромна разлика.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи да ли сте разумели шта пита бранилац, да ли су пуцала двојица у Вашем правцу или један и због чега та разлика да сте код ЕУЛЕХ-а рекли двојица, а касније код тужиоца да је пуцао само један у Вашем правцу и данас нама да је пуцао само један.

СУДСКИ ТУМАЧ ЕДА РАДОМАН ПЕРКОВИЋ: Замолила је тужиоца да још једном преведе.

СВЕДОК ГАНИМЕТЕ НИКЧИ: Колико знам и колико се сећам знам да сам говорила да је само један пуцао, да ме ударио у ходнику, а други је све време држао аутомат уперен, значи нисам говорила да су ме двојица ударила.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Причамо о пуцњави у дворишту, пазите причамо о пуцњави у дворишту када је било застрашивање, о томе причамо.

СУДСКИ ТУМАЧ ЕДА РАДОМАН ПЕРКОВИЋ: Судија она све време каже ходник.

АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: У кући, она каже у кући.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Застрашивање, да ли је један или двојица, да ли и шта је тачно оно што сте рекли код ЕУЛЕХ-а где кажете двојица, а код нас кажете један?

СВЕДОК ГАНИМЕТЕ НИКЧИ: Тамо су пуцали у ваздух, али у мом правцу само један.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само један, а откуд онда ова разлика, то Вас пита бранилац да сте једном приликом рекли да су била двојица која су пуцала, је ли то транскриптован, чини ми се диктиран господине Палибрк?

АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: Ево, двојица пуцају у мом правцу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, господине Палибрк, разумете шта Вас питам, да ли је то транскрипт или диктирано?

АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: Ово је диктирано.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Диктирано, добро. Кажите ми.

СВЕДОК ГАНИМЕТЕ НИКЧИ: Ја сам сигурна да се ради о једном лицу и уопште се не сећам да сам ја споменула двојицу, не, уопште се не сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ГАНИМЕТЕ НИКЧИ: За ово што вам говорим ја сам сигурна сто посто и још увек постоји траг у тој кући где су пуцали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Цуфиној кући је ли?

СВЕДОК ГАНИМЕТЕ НИКЧИ: У Цуфиној кући.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: Даље значи исто у тој изјави коју сам више пута поменуо датој код ЕУЛЕХ-а она децидирано истиче да су је тројица припадника тада каже паравојне групе увела у кућу, а и после у изјави датој тужиоцу, а и

данас, прво тужиоцу каже да су је увела петорица, а данас каже да су је Ви сте чак избројали пет плус један шест, па је то дакле та разлика то је дупло више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када каже пет, када каже пет, дајте?

АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: Данас, ево можемо преслушати транскрипт да је пет војника увело у кућу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је пет војника било у дворишту.

АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пет војника било у дворишту. Ајде поставите следеће питање.

АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: Добро. Ја би волео да преслушамо транскрипт па да видимо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, преслушаћемо.

АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: Нема везе. Значи исто тако значи она је давала опис шта је ко радио од ове тројице, па код ЕУЛЕХ-а саслушана каже један је од њих претио да ће ме силовати, један је наредио да се свучем, значи другој особи а трећи ме је питао колико имам година, па сам ја слагала и рекал да имам 11 уместо 13 и по, да ме не би, данас описује другачије, да се један смејао, да је један одвраћао ову двојицу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, не морате да понављате.

АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: Па добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не морате све да причате, да нам препричавате шта смо чули. Дакле да ли је било тог разговора 11 и 13 година да сте слагали? Да ли је то било?

СВЕДОК ГАНИМЕТЕ НИКЧИ: Да, он ме је питао колико имам година, ја сам рекла 11 и надала сам се да ће ме пустити, да ћу се спасити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко од њих тројице Вас је питао?

СВЕДОК ГАНИМЕТЕ НИКЧИ: Циганин ме питао колико имам година, и рекао је „видиш да је дете пусти је“.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а да ли је то било пре него што сте се свукли или после?

СВЕДОК ГАНИМЕТЕ НИКЧИ: Пре.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а да ли је неко тада рекао да ће да Вас силују или сте то Ви закључили?

СВЕДОК ГАНИМЕТЕ НИКЧИ: Не, не, нико ми није рекао али сам ја слушала, стизале су вести до нас шта се дешава и шта се тада догађало женама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Видите шта Вас пита бранилац, да код ЕУЛЕХ-а стоји како сте Ви рекли да је један претио да ће Вас силовати, а овај други је рекао „видиш да је дете, немој“.

СВЕДОК ГАНИМЕТЕ НИКЧИ: Ја сам рекла и мало пре, ја сам мало пре рекла док смо ишли путем говорили су ако не пронађете пиштољ, оружје дакле, одвешћемо вас у касарну у Пећи, и тамо иду, тамо има доста жена и силоваће вас, бићете силоване.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: Ја би сада само надовезао кроз једно питање на ком језику је тај један од њих питао да се свуче, на ком језику?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питала сам то, питала сам.

АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: Може само да понови.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не може.

АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: Добро, а овај други на ком је језику, је ли то тројица говоре, на ком језику је овај други питао колико има година.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питала сам господине Палибрк.

АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: И све на албанском?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: Значи сва тројица су причали албански? Добро. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Видите шта пита бранилац, да ли су сва тројица причали албански од тих мушкараца, ко је уопште комуницирао са Вама, сва тројица или само један?

СВЕДОК ГАНИМЕТЕ НИКЧИ: Циганин је причао са мном, разговарао на албанском, још један нас је питао нешто, на почетку смо хтели, на почетку су рекли да идем ја по воду, онда су послали Ајету да она иде по воду, мене су затворили у тој соби, остала су ова тројица са мном, овај Циганин је питао колико имам година, прво су ме питали на српском колико имам година и онда када су видели да не одговарам, да нисам разумела то што ме питају онда су ме питали на албанаском.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли је уопште....

АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: Како је уопште разумела....

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Палибрк, чули сте решење овога суда и не постављате питање, прочитајте решење, прочитајте ЗКП. Госпођо Никчи да Вас питам.

ОПОМИЊЕ СЕ адвокат Палибрк да не ремети ред у судници и да се повинује одлукама председника већа, као и решењу које је донето током претреса, да не говори „знам ја закон и ред“ и остало, те да поштује правила о исиптивању посебно осетљивог сведока, а у складу са решењем које је претходно донето.

Господине Палибрк.

Госпођо Никчи, да ли је ондај са марамом нешто говорио?

СУДСКИ ТУМАЧ ЕДА РАДОМАН ПЕРКОВИЋ: Ако можете да замолите микрофон да укључи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Укључите микрофон. Микрофон укључите.

СВЕДОК ГАНИМЕТЕ НИКЧИ: Он је знао и албански и српски, а он је знао и српски и албански. Путем до Туфине куће пратили су нас, значи овај са марамом је био са нама, па онда је био Циганин кад год није био Циганин ту овај са марамом је говорио на албанском, али овај са марамом није све време био ту поред нас, одлазио је долазио, е сад кад смо дошли ту до дворишта, до дворишта испред Цуфине куће онда су рекли да ја и Ајета треба да претражимо, да видимо да ли има негде пиштољ у кући. Е онда су натерали мене да ја уђем и да видим,

тражила сам, нигде ништа нисам пронашла, онда је Циганин ушао понови и рекао да ја идем тамо и онда је он све извадио из ормана од одеће, све што је пронашао, све је бацио на под и нису ништа нашли, онда су је вратили у двориште и на самом улазу у ходник онда је у њеном правцу пуцао, у њен правац значи пуцао је овај човек за кога кажем да су га звали командант.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и да ли је чула да сви од њих знају албански, значи ја сам је то питала да ли је чула апсолутно свакога да говори албански или је тај Циганин из Благаја био ту као неки, неко ко преводи?

СВЕДОК ГАНИМЕТЕ НИКЧИ: Ром да, али овај са марамом је понекад говорио, он је рекао да ако не пронађемо пиштољ значи да ће нас одвести у касарну.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тај са марамом је то рекао на албанском?

СВЕДОК ГАНИМЕТЕ НИКЧИ: Да. Да. На албанском језику, али када су ме затворили у собу, када су послали Ајету по воду он ме је највише малтретирао јер ме је целим путем ударао у главу, по лицу, највише по глави. И све време је говорио, говорио је „одвешћемо вас тамо кажите где су момци, где су момци“.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите ми али онако полако ако можемо то некако да чујемо и евидентирамо, како се каже ако не нађемо пиштољ одвешћемо вас у касарну, на албанском кажите. Управо те речи које је тај са марамом рекао. Сад морате мало гласније.

СВЕДОК ГАНИМЕТЕ НИКЧИ: По сај елијенце ка пос бобе, ај катон алтијан еволено кјамиси курт.....

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сада морате мало гласније.

СВЕДОК ГАНИМЕТЕ НИКЧИ: Понаејдиши то та окае липјан.

СУДСКИ ТУМАЧ ЕДА РАДОМАН ПЕРКОВИЋ: Мислим да она сад није поновила то, његове речи, него је само рекла на основу чега она зна да ли је пиштољ, да ли је, да ли се другачије зове, али је споменула неку дозволу очеву па сада ако дозвољавате да је питамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не. Ништа немојте да питате.

СУДСКИ ТУМАЧ ЕДА РАДОМАН ПЕРКОВИЋ: Али није поновила оно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли можете да нам кажете да ли су то биле једноставне или сложене, сложена реченица разумете, да ли је то била реч типа ајде, дођи и тако даље или је то била реченица читава одвешћемо вас у касарну, само нас интересује тај са марамом.

СВЕДОК ГАНИМЕТЕ НИКЧИ: Кратко је рекао „не сасиђони кенанијом јучу пејин казан туштриве, кујанфан натиле, ћушдађон руке финакон, а несесђони та јујуљајим“.

СУДСКИ ТУМАЧ ЕДА РАДОМАН ПЕРКОВИЋ: Да ли да преведем то или ћете само како је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, а шта је оно пре тога, није она рекла само то, она је објаснила нешто као.

СУДСКИ ТУМАЧ ЕДА РАДОМАН ПЕРКОВИЋ: Не, она је само рекла да уколико не пронађете пиштољ одвешћемо вас тамо где су и отале жене у касарну Пећи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, е сад изволите. Укључите само микрофон.

АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: Не знам где сам, мислим изгубио сам нит.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Можете и касније да наставите, изволите.

АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: Да ли је још неко сем тог лица са марамом, који је како каже највише малтретирао, и тог Циганина како га она зове, да ли је још неко говорио албански, да ли је командант рецимо говорио албански?

СВЕДОК ГАНИМЕТЕ НИКЧИ: У том тренутку у соби не, само та двојица, али ту испред куће и командант и он лично значи нам је рекао и овај са марамом и командант исто овај значи смејали су се и говорили да ако не пронађемо нешто, односно пиштољ, овешће нас тамо.

АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: А моје питање да ли командант прича албански?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи само је питање да ли говоре на албанском?

СВЕДОК ГАНИМЕТЕ НИКЧИ: Да, да, он ми је лично рекао ако он, командант је лично ми је то рекао, а овај са марамом се смејао и све је понављао оно што је говорио командант.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, изволите.

АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: Ви сте у свом исказу пред ЕУЛЕХ-ом, односно она је у свом исказу пред ЕУЛЕХ-ом описала једино једног мушкарца и то тог команданта кога описује да је стар око 50.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте нам читати.

АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: Да, добро, само њега значи и никог више није описала, претпостављам да се тада боље сећала, то је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је примедба као, добро.

АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: Е данас већ мало детаљније описује исто после код тужиоца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, чули смо објашњење.

АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: Да ли може то да објасни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, објашњење за силовање смо чули зашто до сада није говорила.

АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: Не, не, није, јасам рекао код описа лица која су била ту, она је тада у ЕУЛЕХ-у.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Данас је рекла да двојицу познаје, памти само двојицу.

АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: Али у изјави код ЕУЛЕХ-а је рекла да само се сећа како је изгледао овај, јер баш је било директно питање да ли би могли неког.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли видите шта Вас пита данас кажете да памтите двојицу, а да сте тамо код ЕУЛЕХ-а рекли да памтите само команданта.

АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: Само команданта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Палибрк.

АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: Добро.

СВЕДОК ГАНИМЕТЕ НИКЧИ: Не, ја сам причала и о оном са црвеном марамом и о Циганину и кад сам видела фотографију, кад сам их препознала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, пита Вас бранилац да сте код ЕУЛЕХ-а рекли да знате само тог једног команданта, да се њега сећате.

АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: Њега је описала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Палибрк, немојте.

АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи господине Палибрк јесте ли у стању данас да наставимо или да сутра наставите, задржаћемо сведокињу и сутра, само ме немојте прекидати.

АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: Нема проблема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако сте у стању да се уздржите, ако нисте можете сутра да наставите.

АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: Шта ја то радим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Палибрк у чему је проблем?

АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: Па Ви ми кажите у чему је проблем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Палибрк. Значи госпођо Никчи пита Вас бранилац код ЕУЛЕХ-а описујете само једну особу, а данас кажете да памтите неке друге и тако даље, значи он пита да ли је онда, због чега онда кажете само једна особа, а данас описујете њих више?

СВЕДОК ГАНИМЕТЕ НИКЧИ: Ја не знам о чему се ради, колико се ја сећам од самог почетка откад причамо о овоме, увек сам говорила о лицу са марамом, о Циганину, односно Рому и о команданту и када сам видела, када су ми донели фотографије и то је после годину дана у односу на изјаву, ја сам њих препознала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Изволите.

АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: Да ли је помињала то пошто каже да стално помиње од првог дана, да ли је помињала тог Циганина, да ли га је помињала код тужиоца 12.06.2012.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте да видим. Немојте одговарати ништа док не погледамо. Пазите господине Палибрк пола 2 је, и кад ја.

АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: Добро.....

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И кад ја кажем само га погледам, онда Ви не можете председнику већа говорити погледајте знате господине Палибрк, немам појма то звучи много реалније. Јесте споменули тог Циганина тако експлицитно да сте рекли Циганин из Благаја код тужиоца 27. јуна 2012. ја то овде тражим али нешто не могу да нађем.

СВЕДОК ГАНИМЕТЕ НИКЧИ: Мислим да јесам јер сам стално говорила о њему.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да Вас питам је ли он можда у оним фотографијама или није? Да ли сте њега видели на оним фотографима појединачних лица или не?

СВЕДОК ГАНИМЕТЕ НИКЧИ: Не. Њега нисам видела на тим фотографијама. Њега нисам видела на фотографијама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наставите господине Палибрк.

АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: Значи у свом исказу код ЕУЛЕХ-а од 18.03.2010.

СУДСКИ ТУМАЧ ЕДА РАДОМАН ПЕРКОВИЋ: Може господин Палибрк микрофон.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Микрофон Палибрк.

АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: Нисам хтео да ометам. Значи у својој изјави 18.03.2010. године код ЕУЛЕХ-а значи описала је да је пре уласка у кућу, ево на петој страни, један од припадника мислим да је био, који је одузео личну карту мог оца, храну и све то, наредио да уђу у шупу и да је тамо испитивао, ја сада

препричавам онако али могу да прочитам, није проблем, значи то ни данас ни код тужиоца није поменуто, па ме интересује шта је тачно и евентуално на ком језику је тај који је испитивао у шупи, је ли има баш доста детаља које, на ком језику је испитивао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Видите шта Вас пита бранилац, да ли је било неко испитивање у шупи? И на ком језику ако је било?

СВЕДОК ГАНИМЕТЕ НИКЧИ: Тамо нас нису питали нити испитивали, седеле смо ту, изашли су из куће они који су пуцали у маму и тату, узели су документа, новац, узели нас, нисам из разумела и када су видели да не разумем онда су почели они на албанском да разговарају са мном и онда су нас одвели код Цуфе, односно у њену кућу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли то био у тој шупи?

СВЕДОК ГАНИМЕТЕ НИКЧИ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: Јел ми дозвољавате да прочитам овај, тај део, то је једна реченица?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не. Каже не, није било у шупи.

АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: Зато што је тада изјавила да је било, добро. Она је код тужиоца изјавила 27.06.2012. поставо би једно питање, да ли она има сазнање да је њен отац имао оружје, да је имао пиштољ конкретно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је Ваш отац имао пиштољ?

СВЕДОК ГАНИМЕТЕ НИКЧИ: Да, тога дана ми је рекао да има и где крије. Рекао ми је ако се нешто деси да знаш где је и ми смо нашли и предали њима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли имао пиштољ са дозволом или без?

СВЕДОК ГАНИМЕТЕ НИКЧИ: Са дозволом, да, да, имао је дозволу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: Само, само када су предали, разумео сам нашли су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У ком тренутку сте предали?

АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: У ком да, у ком тренутку?

СВЕДОК ГАНИМЕТЕ НИКЧИ: Када смо отишли у ову Цуфину кућу значи ја сам претражила два пута и нисам успела да пронађем али је пронашла Ајете у дворишту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, је ли то било пре или после силовања?

СВЕДОК ГАНИМЕТЕ НИКЧИ: Пре, пре.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И без обзира на то су вас опет одвели у собу?

СВЕДОК ГАНИМЕТЕ НИКЧИ: Да. Узели су пиштољ, овако тражили су од мене пиштољ нисам успела да га пронађем, онда је овај командант пуцао у мом правцу, онда је Ајета тражила поново, пронашла пиштољ, дала му, онда су они рекли да Ајета иде по воду, да им донесе воду, мене су затворили у ту собу, Ајета је отишла, када се вратила са водом, када ми је дала воду онда су њу затворили у другу собу у истој кући. Е сада са њом у соби су била ова тројица, а код ње не зна ко је био, али каже да у једној соби су запалили завесу и да је Ајета видела како је почела соба да гори, односно видела је дим.

АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: Могу да поставим даље питање?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: Да ли може сведок да каже колико се разуме и колико разазнаје оружје?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тада?

АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: И тада и данас?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За данас Вам одбијам. Јесте знали које је пиштољ? Шта хоћете да питате, кажите ми, сачекајте немојте одговарати да чујем шта хоће да пита.

АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: Да ли је тада у то време разазнавала оружје, невезано за пиштољ, него уопште оружје?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питала сам је је ли зна које су имали оружје ови војници па је рекла да су имали пушке и пиштоље и аутомате, аутомате и пиштоље, то сам питала.

АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: Добро, добро. Е мене занима да ли може да опише аутоматску пушку како изгледа аутоматска пушка?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То Вам одбијам. Добро.

АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: Мене занима да ли сам добро разумео, али ево можда је ли само једно лице тог дана имало црвену мараму са тим туфнама или је било много лица која су имала црвену мараму или два три.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било више лица која су имала мараму на глави, било црвене боје, а можда и неке друге боје или нешто намазано по лицу или знате? Или је само тај један човек имао мараму црвену на глави?

СВЕДОК ГАНИМЕТЕ НИКЧИ: Био је само он са црвеном марамом. Нисам сигурна јер је прошло доста времена, али мислим да је један носио и тамно зелену, мараму тамно зелене боје, али могу да кажем са сигурношћу да су били шарени по лицу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је неко имао шешир?

СВЕДОК ГАНИМЕТЕ НИКЧИ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кажите ми да ли....

СВЕДОК ГАНИМЕТЕ НИКЧИ: Командант је носио шешир, већи онако мало и овако као...

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да му је био везан?

СВЕДОК ГАНИМЕТЕ НИКЧИ: Да, висио, али је висило онако низ браду онако испод.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли је ту особу коју памтите са том црвеном марамом, да ли памтите само по марами или по нечему другом, да ли правите Ви онда разлику па када Вам покажемо међу сто лица само једног који има мараму, да ли Ви онда њега означаваате по марами или га поматите још по нечему другом?

СВЕДОК ГАНИМЕТЕ НИКЧИ: Остао ми је у сећању зато што ме је тукао, у почетку ме је тукао али ми је стално пред очима тако са том црвеном марамом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли га памтите још по нечему другом или само по марами?

СВЕДОК ГАНИМЕТЕ НИКЧИ: Само због тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само због тога, знате зашто Вас питам, ако Вам покажемо као у овом фотоалбуму, Ви сте означили само једну особу која има

мараму, али само он има мараму, нико други нема, тако да ако сте означили по марами онда колико је то сигурно знате, можда би неког другог да је имао мараму исто означили као тог човека. Ми имамо у том фотоалбуму само једну особу са марамом на глави и никог другог и Ви сте наравно заокружил њега, да ли сте то радили по марами или по нечему другом?

СВЕДОК ГАНИМЕТЕ НИКЧИ: Видела сам и на фотографији значи када сам видела фотографију рекла сам да је он, носи црвену мараму на цветиће или туфне, мало је имао оштрији онако израз, односно црте лица, има већи нос и висок и мршав.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: Немам више, ово сам ја хтео па сте Ви, то је суштина била. Све се око тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само нас то интересује, то је заправо суштина. Ако сто људи само једном ставимо мараму да ли ћете Ви показати баш на њега или ћете можда да видите да смо ми неком погрешном човеку ставили мараму рецимо или нема нико мараму, како бисте онда препознали човека?

СВЕДОК ГАНИМЕТЕ НИКЧИ: Ја сам рекла и кад сам гледала те фотографије, значи мислим, сигурна сам да је то он, а то нисам рекла само на основу тога што он носи црвену мараму, него црте лица, он ме подсећа на ту особу, ја бих рекла да сам сигурна, али може се десити да и није тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. А с којом вероватноћом сте били сигурни, на скали на пример?

СВЕДОК ГАНИМЕТЕ НИКЧИ: 99%.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. А кажите ми да ли Вам је тада била можда неки део одеће поцепан, онај горњи део одеће који је био на Вама?

СВЕДОК ГАНИМЕТЕ НИКЧИ: Не, ништа није било поцепано. Не, зато што ми је он рекао одмах да скинем панталоне и ја сам скинула до пола, онда ми је пришао овај са оружјем и онда сам морала све да скинем до доле, а он ми је онда скроз свлачио панталоне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли неко још од бранилаца има питање? Изволите.

АДВ. КРСТО БОБОТ: Ја се захваљујем. Да ли можете да питате сведока којим се докторима и када обраћао после тог догађаја који је описала данас, значи рекла је да је била по психолозима, значи који су то доктори у ком неком временском периоду се она обратила након овог?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули питање, значи код којих лекара сте ишли почев од кад па до кад, кад сте почели први пут?

СВЕДОК ГАНИМЕТЕ НИКЧИ: По завршетку рата 2000. године обратила сам се лекару али нисам му рекла шта ми се десило, нисам му испричала, говорила сам имам болове али кад год ме је. Да обратила сам се лекару по завршетку рата, значи 2000. године сам одлазила лекару и жалила сам се на болове и онда ми је лекар рекао да нисам случајно силована, да ме нису силовали. Нисам смела да признам, јер ја ово ником на Косову нисам испричала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. А да ли сте ишли код психолога или код психијатра?

СВЕДОК ГАНИМЕТЕ НИКЧИ: Да, имала сам психолога, одлазила сам пет година код ње.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На Косову или у Белгији?

СВЕДОК ГАНИМЕТЕ НИКЧИ: На Косову.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А када сте почели, када сте почели са том терапијом?

СВЕДОК ГАНИМЕТЕ НИКЧИ: 2012. године, не 2011. сам почела и било је страно удружење за подршку жртвама, односно оштећенима и њиховим породицама, али све време сам одлазила.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То причате сада пре 2 године?

СВЕДОК ГАНИМЕТЕ НИКЧИ: Не, пре 2 године, 2011, не извините погрешила сам, све сам помешала извините, 2001. хоћу да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 2001. добро.

АДВ. КРСТО БОБОТ: Да ли може да нам каже тај лекар, ако сам добро схватио да је то само један лекар и психолог да ли су они били мушког или женског пола? Схватио сам из превода да је психолог био жена, каже „код ње“ ако сам добро чуо?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли био неко женског пола, гинеколог или психолог?

СВЕДОК ГАНИМЕТЕ НИКЧИ: Била сам и код мушког и код женског психолога, али са психологом сам мање разговарала, док са њом сам мало више, значи психолошкиња је била жена наравно, али сам са њом више разговарала и отвореније, а са мушкарцем не.

АДВ. КРСТО БОБОТ: Ја ово сам поставио питање не због неке родне равноправности него из простог разлога је је сведок рекао данас да никоме није испричао јер су сви били мушкарци, а сада каже да је психолог био жена. Због чега се није поверила тој жени психологу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте са психологом причали о томе, то је питање, или сте данас нама први пут рекли? Рекли сте да сте причали о Белгији о силовању, да сте данас то рекли нама, да ли сте са психологом о тим терапијама се дотакли те теме?

СВЕДОК ГАНИМЕТЕ НИКЧИ: На почетку у Комесаријату сам разговарала, биле су две жене психолози, оне су ми пронашле психијатра, сада добијам терапију од њега и он ме помало уводи у све то, каже ми без обзира на све ја треба да радим са тобом и мени треба мало више времена да се, због свега овога што сам преживела, али ми он говори да треба корак по корак да изађем из овога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, али пита Вас бранилац да ли сте са психологом, са том женом разговарали о силовању, да ли сте се њом поверили?

СВЕДОК ГАНИМЕТЕ НИКЧИ: Са њом сам разговарала јако отворено, то је једина особа са којом сам отворено разговарала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта онда значи то што сте рекли „ја сам рекла овде у суду и у Белгији“, на шта сте мислили при томе?

СВЕДОК ГАНИМЕТЕ НИКЧИ: Та жена психолог у Комесаријату.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Белгији ко је то?

АДВ. КРСТО БОБОТ: А шта је с овим психологом женом на Косову 2001. године?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А 2001. на Косову да ли сте рекли психологу?

СВЕДОК ГАНИМЕТЕ НИКЧИ: Јесам, разговарала сам али нисам могла све да испричам. Нисам могла тако да се изразим, нисам могла тако да то некако избацам из себе.

АДВ. КРСТО БОБОТ: Моје следеће питање пошто је рекла „о овоме сам причала овде пред судом и у Белгији“, да ли је то у Белгији причала психологу, психијатру или неком државном органу, коме је то испричала?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, у Белгији да ли државном органу неком или у склопу лечења?

СВЕДОК ГАНИМЕТЕ НИКЧИ: Преводилица Албанка, у ствари из Албаније и психолошкиња и код психијатра имала сам преводиоца Албанку или Албанца, не знам.

АДВ. КРСТО БОБОТ: Добро, значи ако сам добро схватио она је рекла психологу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Психологу, да.

АДВ. КРСТО БОБОТ: Да ли може да нам каже сведок по ком основу она борави у Белгији данас?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекла је као азилант.

АДВ. КРСТО БОБОТ: Као азилант? Да ли је она Азилант са Косова или азилант из Србије, по ком основу је пријављена?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Небитно.

АДВ. КРСТО БОБОТ: Добро, хоћу да уведем моје питање да ли статус азиланта, по ком основу је добила статус азиланта?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По ком основу сте Ви азилант?

СВЕДОК ГАНИМЕТЕ НИКЧИ: Као избеглица и највише сам отишла из разлога, из здравствених разлога.

АДВ. КРСТО БОБОТ: Да ли је на добијање статуса азиланта утицало то шта је она прошла у ратно доба?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Родитељи су јој настрадали.

АДВ. КРСТО БОБОТ: Добро, питам да ли је евентуално статус жртве силовања утицало да добије статус азиланта?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви рекли да сте жртва силовања па сте зато добили тај статус или нешто друго? Да ли је то утицало да Ви одете тамо и да кажете тамо су ме малтретирали, силовали, па онда добијете статус азиланта?

АДВ. КРСТО БОБОТ: Ако могу да појасним питање судија?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, само ћутите, само да ли је она разумела.

СВЕДОК ГАНИМЕТЕ НИКЧИ: Ја не знам из ког разлога сам ја добила статус азиланта, ја сам отишла као избеглица и ја сам наравно њима испричала све што ми се десило, односно догађало и сад након извесног времена стигао је позитиван одговор да сам ја добила статус азиланта. Е сад, на основу чега сам ја добила статус, да ли због тога или из здравствених разлога или због тога што сам ја жртва силовања ја то заиста не знам. Ја кад сам стигла тамо прво сам тражила здравствену заштиту, они су ми пружили здравствену заштиту, ја сам одлазила лекару, психологу, психијатру, е сад који су разлози за добијање тог статуса ја то не знам.

АДВ. КРСТО БОБОТ: Да ли може да нам каже сведок из ког разлога је избегла са Косова, мислим колико сам схватио то се дешава после ратних догађања, да ли су је Срби прогањали после тога?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што сте отишли с Косова ако је то уопште битно за овај предмет?

АДВ. КРСТО БОБОТ: Ако је добила статус избеглице, по ком основу, она је жртва, испада српске државе, тако, српска држава од 1999. године нема никакве ингеренције на Косову, она добија статус избеглице након тога, моје просто питање је од чега бежи са Косова?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ја Вам то одбијам.

АДВ. КРСТО БОБОТ: Па мислим, хоћу да укажем да статус може да добије због других ствари а не због тога што су јој родитељи погинули.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од каквог је то значаја за ово о чему судимо?

АДВ. КРСТО БОБОТ: Па зато што ја покушавам да доведем у сумњу њене мотиве на исказ какав даје данас, јер први пут спомиње неке ствари и хоћу да изразим сумњу да можда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то са становишта одбране Богићевића или Миладиновића?

АДВ. КРСТО БОБОТ: То је са становишта комплетне одбране свих оптужених. Откуд ја знам на кога ће она да укаже, можда она препозна неког кога ја браним. Ко је мени гаранција да се неће појавити сутра и каже сетила сам се да је то неки, пошто се сетила силовања после толико година. Сад постајем бруталан али Ви ме терате на такво изјашњење. Значи, моја питања су усмерена ка томе да изразим сумњу то да је можда сведок имала мотив да прикаже овакву причу властима Белгије да би добила некакав статус, јер не видим због чега је морала да бежи са Косова кад тамо нема ни српске полиције ни српске војске који су нанели зло њеној породици. Од чега бежи после 1999. године? Не бежи она из Београда, она бежи с Косова.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Немојте одговарати. Реците јој шта је рекао и даље немојте одговарати. Да ли могу преводиоци ово да преведу шта је рекла сад.

СВЕДОК ГАНИМЕТЕ НИКЧИ: Не, само не, ја нисам отишла у то време.

АДВ. КРСТО БОБОТ: Имам само још једно питање, па Ви ме исправите ако сам погршено разумео њен исказ. Она је рекла да је тај Циганин се на албанском обратио овоме са маромом и рекао „остави је она је још дете“. Моје питање је како она објашњава због чега се он на албанском обраћа њему ако је он Србин, не разумем, ја то заиста не разумем, која је логика?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја мислим да није тако, али питаћемо. Значи, је ли се на албанском Циганин обратио овоме са марамом?

АДВ. КРСТО БОБОТ: И рекао „остави је она је још дете“.

СВЕДОК ГАНИМЕТЕ НИКЧИ: Ја не знам који је разлог, он је сво време гледао како се ја тресем и овај са марамом је причао са њим на албанском. Рекао је „немој то је дете“ и покушавао је да ме извуче, међутим овај није.

АДВ. КРСТО БОБОТ: Значи, јел' можемо да закључимо да је тачно да су њих двојица међусобно комуницирали на албанском језику?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Они међусобно причају на албанском не само с Вама ти са марамом и тај Циганин?

СВЕДОК ГАНИМЕТЕ НИКЧИ: Ту код мене да, овај са марамом је био ту, Циганин је био ту, онда је Циганин покушавао да ме извуче, није могао и ова двојица су разговарала на албанском, трећи који је носио оружје, односно уперио оружје је говорио нешто на српском, али њега уопште нисам разумела.

АДВ. КРСТО БОБОТ: Немам више питања, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. БОРИСЛАВ БОРКОВИЋ: Да ли је особа коју означава као Циганин имала тетоваже на рукама?

СВЕДОК ГАНИМЕТЕ НИКЧИ: Нисам видела.

АДВ. БОРИСЛАВ БОРКОВИЋ: Да ли је особа коју означава као командант имала тетоважу на рукама?

СВЕДОК ГАНИМЕТЕ НИКЧИ: Да.

АДВ. БОРИСЛАВ БОРКОВИЋ: Шта је особа коју означава као Циганин имала на глави, капу или шешир?

СВЕДОК ГАНИМЕТЕ НИКЧИ: Ништа.

АДВ. БОРИСЛАВ БОРКОВИЋ: Шта је особа коју означава као командант имала на глави?

СВЕДОК ГАНИМЕТЕ НИКЧИ: Он је имао велики шешир.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекла је за њега шешир и оне траке.

АДВ. БОРИСЛАВ БОРКОВИЋ: Особа као командант, је ли тако?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, то је рекла.

АДВ. БОРИСЛАВ БОРКОВИЋ: Хвала, немам више питања.

СВЕДОК ГАНИМЕТЕ НИКЧИ: Као уже неко висило је низ браду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Још неко од бранилаца? Да ли има предлога неких још, да ли неко има нешто да пита овде оштећену. Ја сам је замолила да евентуално остане и да сутра наставимо због заиста ове ситуације, прво нисам сигурна да ли ће сад и како моћи да путује, друго нисам, значи за нас је ово сведочење такође било непредвиђено, тако да се ово данас одужило, мислила сам да ћемо завршити раније. Да ли има неких предлога?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Пошто се ради овде о тачки 26 оптужнице којом се Николић Милојку и Поповић Срећку стављају одређене радње.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли можемо да отпустимо оштећену до сутра или? Кажите?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Предложио бих да се изврши оно линијско препознавање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Свих оптужених?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Само Николић Милојка и Поповић Срећка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: За сад то и ја се, уколико би се имало времена да се изврши неуропсихијатријско вештачење сведокиње.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да Вам кажем, да ли чујете госпођо Ганимете шта је тужилац предложио да Вас погледа, дакле данас да обавите разговор и са психијатром да би то вештачење било комплетно и да то добијемо значи

комисијско, једно комисијско вештачење и предлаже да обавите препознавање и то тако што ћете иза једног непровидног стакла да погледате двојицу оптужених који ће да буду постављени у врсту са неким другим људима и да видимо да ли неког препознајете? Да ли то разумете? Да ли онда у том смислу сте сагласни да останете и сутра овде?

СВЕДОК ГАНИМЕТЕ НИКЧИ: Да, немам никакав услов, слажем се, могу да погледам, није проблем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Шта кажу сада бранилац Борковић?

АДВ. БОРИСЛАВ БОРКОВИЋ: Уколико суд одлучи да се изврши овај доказ ја предлажем да се у препознавање укључи више лица сличних карактеристика, најмање 7 лица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Имао бих ако су сви завршили.

АДВ. КРСТО БОБОТ: Судија, ја имам један предлог, ако дозволите, ако усвојите овај предлог за препознавање који је тужилац ставио, ја бих предложио имајући у виду садржину исказа сведока да у врсту стане и сведок Рашковић Зоран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. БОРИСЛАВ БОРКОВИЋ: Пре свега противим се том предлогу, а ако суд прихвати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Противите се?

Заменик тужιοца предлаже да се обави додатно вештачење од стране психијатра и да се суду преда заједнички налаз и заједничко мишљење са психологом, затим да се обави препознавање оптуженог Поповића и Николића од стране оштећене тако што ће исти бити постављени у врсту са другим лицима сличних карактеристика.

Бранилац оптуженог Поповића се противи.

Бранилац Бобот предлаже да се обави препознавање и сведока Рашковић Зорана уколико се прихвати да се обави препознавање ових.

Бранилац Николића.

АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: Ја се противим само из једног разлога, то је оно што сам указивао сво време да је пре тога показивање фотографија у тренутку кад је мој клијент био доступан за овакву врсту препознавања како је данас тужилац предложио, али се није приступило таквој врсти препознавања него су се прво показивале фотографије и што ми је веома драго да сте Ви потпуно непристрасно данас и схватили шта је поента свих ових мојих питања, једина марама и једини који се помиње је мој клијент сада са једном таквом, практично где је могла да га види на тим фотографијама више пута, значи да се сада врши препознавање било би непоштено. Ја сам апсолутно био за врсту препознавања на такав начин без претходног показивања фотографија, али сада после овог то би апсолутно било на једно кршење закона, друго кршење закона, а ово се

потпуно слажем ако суд буде, јер једно знам сигурно да мој клијент није блозу 2 метра и преко 1,90. Према томе, она је врло дала детаљан опис тог лица и суво и преко 1,90 али значи нека онда стану лица која су 1,90 у врсту па нек' се изврши препознавање, а потпуно се слажем да ту буде Рашковић, итекако се слажем с тим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Бранилац Палибрк сматра да пошто су претходно показане фотографије онда би препознавање постављањем у врсту било незаконито, а сматра да и сведок Рашковић треба да буде постављен у врсту ради препознавања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта браниоци кажу за ово вештачење додатно то у односу на вештачење се не противите?

АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: Не противим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изаћићемо за минут само да одлучимо, останите овде.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Само једну реченицу да кажем везано за препознавање и везивање за мараму. Ја сам сведоку, и то стоји у транскрипту предочио неке фотографије под редним број од 51 до 56 или 57, онај под редним бројем 54 препознала особу а особа коју је препознала нема на себи мараму.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Хоћете само да нам кажете из ког доба потичу те фотографије, ко их је предао, када су сачињене?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Из 1999. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из 1999.године и ко их је?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Носилац посла фотоалбума и фотографија био СОРС, односно Јединица за ратне злочине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али одакле су те фотографије, одакле је СОРС узео, где је нашао, у ком досијеу?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Е сад ја то не знам, ја сам просто добио то што сам добио али оно што сигурно знам и што се сигурно види из албума то су фотографије које потичу из доба када се злочин догодио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Кажите.

АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: Само једну реченицу везано за ово што је тужилац рекао. Значи, ја само сматрам да је незаконито било без обзира које фотографије да се показују 27.06. када је Николић Милојко већ увећано био у притвору, био доступан, зна се шта каже члан 100, фотографије се показују само када лица нису доступна органима. Значи, могао је веома добро, јер ја морам Вам признати да изражавам велику сумњу да неко није и на тој фотографији указао, показао прстом, то ми не можемо никад овде да знамо, а ја имам право да сумњам у то јер је мој клијент тада био доступан и могло је да се изврши препознавање како сад предлаже тужилац. Зашто га тад није извршио.

АДВ.БОРИСЛАВ БОРКОВИЋ: Дакле, све што су колеге истакле ја прихватам такође. Због чега се противим препознавању. Особа коју означава као Циганин је висока преко 1,90, 2 метра, добро, ја говорим Циганин, дакле је особа која је виша за 40 цм од оптуженог Срећка Поповића, особа коју означава као

командант има тетоважу на рукама и носи шешир, што значи апсолутно искључујемо да је то Поповић Срећко.

За овим суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се обави препознавање и то тако што ће оштећена Ганимете Никчи да међу особама постављеним у врсту означи да ли некога препознаје и да опише из које ситуације, а међу особе поставиће се оптужени Николић Милојко и оптужени Поповић Срећко са лицима сличне животне доби и телесних карактеристика, о чему ће председник већа обавестити Управу затвора која се налази овде у згради и препознавање ће се обавити у судници број 5 овога суда. Обављање ове радње ПОВЕРАВА СЕ председнику већа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми ћемо сада да направимо паузу јер ћу то сада да организујем, ми ћемо то сада завршити. Дакле, извешћете прво оштећену. Слушајте ме оштећена Ганимете Никчи, молим Вас идите у Службу за помоћ и подршку сведоцима, одморите се, попијте воду, сок, било шта и онда ће Вас довести. Тада када Вас буду довели у просторију где смо ми, односно где ћу бити ја, претпостављам да чланови већа не морају, вероватно неће остати, биће ту тужилац, биће записничар, биће сви браниоци који буду желели да остану, биће пуномоћници, бићете са нама у тој просторији са судском стражом, биће преводилац наравно. Сви остали, значи Вас не могу да виде без обзира што смо Вас видели данас и онда ћете да обавите препознавање тако што ћете неке људе да видите тамо иза стакла, рећи ћете нам да ли Вам било ко од њих личи на особу коју сте 14. маја 1999. године видели у Вашем селу, у Вашем дворишту, у Џуфиној кући, да ли је било ко од њих које ту видите Вас ударао, силовао, пуцао и по чему га се сећате. Пртходно ћете то пажљиво да погледате. Значи, сада се одморите, позваће Вас судска стража када то обављамо. Господо, ја ћу сада то да организујем и да би оштећена могла да се врати и док су ту оптужени јер би онда све то пролонгирало, сада сте сви ту углавном осим можда двојице, тројице бранилаца, тако да вас молим да ко хоће да остане да остане, посебно Палибрк и Борковић, Поповић и Николић и да то завршимо данас. Господине Брадићу.

АДВ. ЗОРАН БРАДИЋ: Судија ја имам једну молбу ако је могуће да ми изађете у сусрет. Ја бих Вас замолио пошто су нам остали, остала и за сутра Ганимете Никчи остаје сведок „А-1“, остају три сведока, ако се не варам које је предложио Горан Петронијевић и остају два сведока која сам ја предложио. Ја бих Вас молио ако је икако могуће пошто претпостављам да нећемо то све сутра завршити, да моја два сведока буду за петак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате како, сведокд „А-1“ неће доћи. Ја данас нисам имала времена да вам прочитам, јер сам добила обавештење хитно од Јединице за заштиту да он више уопште не ужива никакву заштиту и тако даље, прочитаћемо то сутра, он се налази на некој адреси у иностранству, тако да сведок „А-1“ неће доћи. То је прва ствар. Што се тиче ове оштећене Ганимете

Никчи ја не разумем шта би она осим овог, неког кратког времена, ми смо планирали у петак да идемо у неке друге ствари господине Брадићу и да се посветимо неком другом предмету. Ја не разумем зашто, посебно што сте Ви управо на ту околност имали нешто кључно. Говорили смо се да буде сутра, немојте отказивати.

АДВ. ЗОРАН БРАДИЋ: Ако ћемо први да будемо сутра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знам господине Брадићу, не можемо се тако погађати.

АДВ. ЗОРАН БРАДИЋ: Ви сте обећали да ће бити први.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можемо се тако погађати.

АДВ. ЗОРАН БРАДИЋ: То сте ми рекли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Брадићу, па, ситуација се променила. Седите молим Вас.

За овим се веће повлачи, а председник већа ће обавити препознавање, односно радњу препознавања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим вас да сада Николић Милојко и Поповић Срећко да их судска стража отпрати и браниоце и да стоје тако да их претходно оштећена не види, а ви господо ко хоће да присуствује. Сачекајте тамо, мало одморите се и то.

Главни претрес је за данас завршен. Наставиће се сутра у 09:30 часова.

Довршено у 14:19 часова.

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА